

**Útmutató a magánszemély jövedelemadó-bevallásának kitöltéséhez a jövedelemadóról szóló
módosított 595/2003. sz. törvény (a továbbiakban: a törvény) szerint
Típus: B (MF/012186/2025-721)**

A B típusú személyi jövedelemadó-bevallást (a továbbiakban: „B típusú bevallás”) az az adózó nyújtja be, akinek jövedelmei a személyi jövedelemadó alá tartoznak a 3. § (1) bekezdés e) –g) pontja és az 5–8. § alapján, és nem mentesülnek az adó alól. Az A típusú adóbevallás az olyan adózó számára készült, akinek csak a függő munkaviszonyból származó adóköteles jövedelmei vannak.

1. A törvény 32. §-a értelmében adóbevallást kell benyújtani, ha az éves adóköteles jövedelem a vonatkozó adózási időszakban meghaladja a 11. § (2) bekezdés a) pontja szerinti összeg 50%-át, azaz 2025-re a 2 876,90 eurós összeget a meghatározott feltételek mellett, a 49. § szerint három naptári hónapon belül az adózási időszak lejártá után, ha a törvény másként nem rendelkezik (a 49. § határideje vonatkozik arra az adózóra is, aki a 32. § (5) bekezdése szerint nyújt be bevallást), miközben az adózásra kötelezett jövedelem alatt a pénzbeli és nem pénzbeli teljesítmény, valamint a csere útján elért jövedelem értendő. A B típusú adóbevallásban a magánszemély jövedelemadóját számítják ki, és az adóbevallás benyújtására előírt határidőn belül az adózó, örökös vagy a külön jogszabály szerint kijelölt személy [a 311/2001. sz. törvény 35. §-a a Munka Törvénykönyvének későbbi módosításokkal együtt (a továbbiakban: „Munka Törvénykönyve”)] köteles az adót megfizetni. Ha az adózó a megállapított határidőn belül nem fizeti meg ezt az adót, az adóhatóság késedelmi kamatot számít fel a 563/2009. sz. törvény 156. §-a alapján, amely az adóigazgatásról (adóeljárás) és egyes törvények módosításáról és kiegészítéséről szól (a továbbiakban: „adóeljárás”). Ha a határidő utolsó napja szombatra vagy munkaszüneti napra (vasárnap, ünnepnap, állami ünnep) esik, a határidő utolsó napja a legközelebbi munkanap. Az adóbevallás benyújtására előírt határidőn belül az adó esedékes.

Az az adózó, akinek a bevallási határidő lejártá előtt a 49. § (2) bekezdése vagy a 49. § (3) bekezdése szerint az adóhatóság nem közölte az adózó számára vezetett adóhatósági számlaszámot, köteles az adót nyolc napon belül megfizetni a közlés kézhezvételétől számítva, ha a közlés a bevallási határidő lejártá után történt. Ugyanezt az eljárást kell alkalmazni, ha olyan személy nevében, akinek az adóhatóság nem közölte az adózó számára vezetett adóhatósági számlaszámát a bevallási határidőig, örökös vagy a külön jogszabály szerinti személy nyújtja be a bevallást (a Munka Törvénykönyve 35. §-a).

Az adó nem kerül kiszabásra és nem kell őt megfizetni, ha a 2025-es adózási időszak alatt nem haladja meg a 17 eurót, vagy ha az adóalapú jövedelmek összesen nem haladják meg a 50%-át a 11. § (2) bekezdés a) pontja szerinti összegnek, kivéve, ha az adózó a 33. § szerint adókedvezményt érvényesít eltartott gyermek után (a továbbiakban „adókedvezmény a törvény szerint”), vagy adókedvezményt érvényesít a lakáscélú hitelek után kifizetett kamatokra (a továbbiakban „adójóváírás a kifizetett kamatok után a 33a. § szerint”). Ezt az eljárást alkalmazza az adózó, akinek korlátozott adókötelezettsége van, és akit a 11. § (6) bekezdése említ, ha a Szlovák Köztársaság területén lévő forrásokból származó adóköteles jövedelmeinek összértéke (§ 16 törvény) a vonatkozó adózási időszakban legalább 90%-át képezi ennek az adóalanynak a Szlovák Köztársaság területén és külföldi forrásokból származó összes jövedelmének. A visszatérítési adót nem kell megfizetni, ha az nem haladja meg az 5 eurót, még akkor sem, ha az adóalany a törvény 50. és a törvény 50aa. szakasza szerinti eljárást alkalmazza.

A B típusú adóbevallást a 49. § (1) bekezdése szerint az adóhatóságnak kell benyújtani. A B típusú adóbevallást köteles benyújtani az az adózó is, akit erre az adóhatóság felszólít.

2. A személyi jövedelemadó-bevallás benyújtási határidejének lejártá előtt (ebben az esetben B típusú bevallás) az adózó benyújthatja a helyesbítő bevallást [B vagy A típusú, ha ezt a típusú bevallást benyújthatja] a 16. § (1) bekezdése szerint, amelyben jelzi, hogy helyesbítő bevallásról van szó.

3. Miután a B típusú bevallás benyújtásának határideje lejárt, az adózónak kiegészítő bevallást kell benyújtania a felfedezést követő hónap végéig [B típusú vagy A típusú, ha ezt a típusú adóbevallást

benyújthatja], ha megállapítja, hogy az adókötelezettsége magasabb, mint amit a B típusú adóbevallásban bevallott, vagy amit az adóhatóság megállapított, vagy ha az adóvesztesége alacsonyabb, mint amit a B típusú adóbevallásban feltüntetett (az adótörvénykönyv 16. szakaszának (3) bekezdése szerint), és ebben a határidőben a kiegészítően bevallott adó is esedékes (az adótörvénykönyv 16. §-a). A B típusú kiegészítő adóbevallást az az adózó is benyújtja, aki A típusú adóbevallást nyújtott be, és utólag észlelte, hogy más típusú jövedelmei is voltak, azaz nem kellett volna A típusú adóbevallást benyújtania. Ugyanezt teszi az az adózó is, akinek a munkáltatója, aki adófizető, éves elszámolást végzett a 38. § szerint, ha nem volt kötelező benyújtania az adóbevallást a 32. § (1) és (2) bekezdése szerint, vagy ha nem keletkezett kötelezettsége az adóbevallás benyújtására a 32. § (3) bekezdése szerint. Az adóbevallás első oldalán az adózó jelzi, hogy kiegészítő bevallásról van szó, és megjelöli azt a napot is, amikor észlelte a kiegészítő adóbevallás benyújtására vonatkozó tényeket. A B típusú (vagy A típusú) kiegészítő adóbevallást az az adózó is benyújthatja, aki észleli, hogy az adókötelezettsége alacsonyabb, mint amit a B típusú (vagy A típusú) bevallásban megadott, vagy mint amit az adóhatóság megállapított, vagy ha az adóbevallás nem tartalmaz helyes adatokat, vagy ha az adóveszteség magasabb, mint amit a B típusú adóbevallásban feltüntettek (16. § (4) bekezdés az adóeljárási törvényben).

Ha az adóalany a határidő utolsó évében a 69. § (1), (2) és (5) bekezdése szerint kiegészítő bevallást nyújt be, akkor ez a határidő meghosszabbodik, és a következő naptári év utolsó napján jár le, amely hónap megnevezése megegyezik azzal a hónappal, amelyben a legutolsó kiegészítő bevallást benyújtották. Ebben a meghosszabbított határidőben az adóalany nem nyújthat be kiegészítő bevallást (az adótörvénykönyv 16. §-a). A 32. § (8) bekezdése szerint a Munka Törvénykönyvének 35. §-ában, valamint a 49. § (4) bekezdésében említett személyek a meghalt adózó adózás alá eső jövedelmeinek összegébe be kell, hogy számítsák azokat az adózás alá eső jövedelmeket is, amelyeket a meghalt adózó munkáltatója kifizetett annak a személynek, akire a jövedelemhez való jog átszállt. Ha ennek a személynek a meghalt adózó után adózás alá eső jövedelmet fizetnek ki a bevallás benyújtása után, akkor ennek a személynek kötelező benyújtania a meghalt adózó nevében egy kiegészítő adóbevallást, és az adóhatóság ebben az esetben nem alkalmazza az adóeljárás 154-156. §-ában foglalt eljárást. A 32. § (12) bekezdésének megfelelően kiegészítő adóbevallást nyújt be az az adózó is, akinek visszamenőleg nyugdíjat állapítottak meg (11. § (6) bekezdés) a közvetlenül megelőző adózási időszak kezdetére vagy a jelenlegi adózási időszakot megelőző adózási időszakok kezdetére, ha az adóalap adómentes részét igényelte ezekre az adózási időszakokra vonatkozóan. Ha az adózó csak ebből az okból nyújt be kiegészítő adóbevallást, akkor nem alkalmazandó a 154-156. §-ban foglalt eljárás. A 32. § (12) bekezdése szerint, ha az adózó a vállalkozás vagy más önálló jövedelemszerző tevékenység vagy bérbeadás befejezése után (§ 17. § (9) bekezdés) utólag adóköteles jövedelmet kap ezekkel a tevékenységekkel összefüggésben, vagy ezekkel a tevékenységekkel összefüggésben utólag költségeket fizet, amelyek adózási költségként elismerhetők lennének e tevékenységekhez kapcsolódóan, akkor az így kapott vagy kifizetett összegekkel növeli a jövedelmet vagy az adózási költségeket abban az adózási időszakban, amelyben a vállalkozás vagy más önálló jövedelemszerző tevékenység vagy bérbeadás befejeződött (§ 17. § (9) bekezdés). Ha az adózó adóbevallást vagy kiegészítő adóbevallást nyújt be az adózási időszakra, amelyben befejezte a vállalkozását vagy más önálló jövedelemszerző tevékenységét vagy bérbeadását, csak ebből az okból a § 154-től 156-ig terjedő adóeljárás szerinti eljárás nem alkalmazható. Ha az adózó számára kedvezőbb, hogy ezeket a kapott vagy kifizetett összegeket az adóalapba bevonja abban az adózási időszakban, amelyben ezeket az összegeket kapta vagy kifizette, akkor ezt a kedvezőbb eljárást alkalmazza. Ugyanezt az eljárást követi az az adózó is, aki visszatéríti azokat a bevételeket, amelyeket az adóalapba (részleges adóalapba) bevont a 6-8. § szerint az előző adózási időszakokban, vagy kiegészítőleg kifizeti azokat a költségeket, amelyeket adózási költségként ismertek el, és amelyek a 6-8. § szerint jövedelmekkel kapcsolatosak.

Az adózó a B típusú kiegészítő adóbevallásban kitölti az összes szükséges sort és a különbségeket az eredetileg benyújtott adóbevalláshoz vagy a közvetlenül megelőzően benyújtott adóbevalláshoz képest, ha az adózó kiegészítő bevallást vagy éves elszámolást nyújtott be. A megadottakat az **X. SZAKASZ-ban**, a kiegészítő adóbevallás **137-től 144-ig terjedő soraiban** kell feltüntetni.

4. A magánszemély jövedelemadója a következőképpen kerül kiszámításra:

- a törvény 4. § (1) bekezdés a) pontja szerint megállapított adóalapból, amely a törvény 5. §-a szerinti részleges jövedelemadó-alapnak az adóalap vagy annak egy részének nem adóköteles részeivel (11. §) csökkentett összege, valamint a törvény 6. § (3) és (4) bekezdése és 8. §-a szerinti részleges jövedelemadó-alapok összege,

- a törvény 4. szakasza (1) bekezdésének b) pontja szerint meghatározott adóalapból, amely a törvény 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése szerinti részleges jövedelemadó-alap, csökkentve az adóalap nem adóköteles részeivel vagy azok egy részével (11. szakasz). A törvény 6. §-ának (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelem alapján megállapított adóalapot (részleges adóalapot) csökkenteni kell az adóveszteséggel.

- a törvény 7. §-a szerint a tárgyi eszközökre vonatkozó különadó-alapból,

- a különleges adóalapból a törvény 51e. §-a szerint,

- a különleges adóalapból a törvény 51ea. §-a szerint.

A törvény 4. szakasza szerint meghatározott adóalapot, a törvény 7. szakasza szerint meghatározott különadóalapot, a törvény 51e. szakasza szerint és a törvény 51ea. szerint meghatározott különadóalapot a törvény 47. szakaszában meghatározott módon kell kerekíteni.

A törvény 15. szakasza szerinti magánszemélyre vonatkozó adókulcs a következő

1. a [4. szakasz \(1\) bekezdésének a\) pontja](#) szerint megállapított adóalapra

1a. az adóalap azon részének 19 %-a, amely nem haladja meg az alkalmazandó létminimum összegének 176,8-szorosát (a továbbiakban: alkalmazandó létminimum),

1b. az adóalap azon részének 25 %-a, amely meghaladja az alkalmazandó létminimum összegének 176,8-szorosát,

2. a [4. cikk \(1\) bekezdésének b\) pontja](#) szerint megállapított adóalap 15 %-a, csökkentve az adófizető adóveszteségével, ha az adófizetőnek a [6. cikk \(1\)](#) és [\(2\)](#) bekezdése szerinti adóidőszakra vonatkozó adóköteles jövedelme (bevétele) nem haladja meg a 100 000 eurót,

3. a [4. szakasz \(1\) bekezdésének b\) pontja](#) szerint megállapított adóalapból, csökkentve a [6. szakasz \(1\)](#) és [\(2\)](#) bekezdése szerinti 100 000 eurót meghaladó adóköteles jövedelmet (hozamot) az adóköteles időszakban elért adóalany adóveszteségével,

3a. az adóalap azon részének 19 %-a, amely nem haladja meg az alkalmazandó létminimum összegének 176,8-szorosát, beleértve,

3b. az adóalap azon részének 25 %-a, amely meghaladja az alkalmazandó létminimum összegének 176,8-szorosát,

4. a [7. szakasz](#) szerint meghatározott különadó-alap 19 %-a,

5. az [51e. szakasz \(3\) bekezdésének a\) pontja](#) alapján megállapított különadó-alap 10 %-a,

6. az [51e. § \(3\) bekezdésének b\) pontja](#) alapján megállapított különadó-alap 35 %-a,

7. a 51ea. § (2) bekezdése szerint megállapított külön adóalap 16%-a.

Az így kapott adót a törvény 4. szakasza szerint megállapított adóalapra számított adó, a törvény 7. szakasza szerinti különadó-alapra számított adó és az 51e. szakasz és a törvény 51ea. szakasza szerinti különadó-alapra számított adó összegeként kell kiszámítani.

5. Az így kiszámított adót csökkenteni kell a törvény szerinti adóbónusszal és a törvény 33a. szakasza szerinti kamatfizetési adóbónusszal, ha az adóalany a törvény alapján jogosulttá válik ezek

igénylésére.

A törvény szerinti adóbónuszt és a törvény 33a. szakasza szerinti kamatadó-bónuszt a Szlovák Köztársaság területén korlátlan adókötelezettséggel rendelkező adóalany, de a korlátozott adókötelezettséggel rendelkező adóalany is igényelheti, ha a Szlovák Köztársaság területén lévő forrásokból származó adóköteles jövedelme (törvény 16. szakasza) az adott adóidőszakban a Szlovák Köztársaság területén lévő forrásokból származó összes jövedelmének legalább 90 %-át teszi ki (törvény 33a. szakasz 10. bekezdés).

Az adóbónuszt a törvény szerint az az adózó érvényesítheti, ha a Szlovák Köztársaság területéről származó adóköteles jövedelmeinek összege (§ 16 törvény) az adott adózási időszakban eléri legalább az összes jövedelmének 90%-át, amely a Szlovák Köztársaság területéről és külföldről származik (§ 33 (9) törvény). Ez a feltétel egyaránt vonatkozik a korlátlan és a korlátozott adókötelezettséggel rendelkező adózókra. Ha az az adózó, aki a törvény szerinti adóbónuszt jogosult, a törvény 33. § (8) bekezdése szerinti eljárást alkalmazza, vagyis az adóbónusz összegének kiszámításához a saját adóalapját (részadóalapját) a § 5 vagy a § 6 (1) és (2) szerinti jövedelmek, illetve ezek összegének másik jogosult személy adóalapjával növeli, akkor a másik jogosult személynek, aki az adózóval közös háztartásban neveli a gyermeket (gyermeket), az adott adózási időszakban a Szlovák Köztársaság területéről származó adóköteles jövedelmeinek összege (§ 16 törvény) el kell érnie legalább az összes jövedelmének 90%-át, amely a Szlovák Köztársaság területéről és külföldről származik. Az ilyen adózóknak ki kell tölteniük a XI. RÉSZ 146. és 146a. sorát is.

A pénzösszegeket kifejező számadatokat a B típusú bevallásban euróban kell feltüntetni, két tizedes pontossággal, a törvény 47. §-a szerinti kerekítéssel, amennyiben a törvény másként nem rendelkezik.

A BEVALLÁS KITÖLTÉSÉRE VONATKOZÓ ELJÁRÁS - B TÍPUS

Mielőtt kitöltené minden egyes sort, figyelmesen olvassa el a kapcsolódó előnyomtatványt a B típusú adóbevallásban. Az adóbevallást olvashatóan, géppel vagy nyomtatott betűkkel kell kitölteni. A B típusú adóbevallás sorait az előnyomtatvány szerint kell kitölteni, a ki nem töltött sorokat nem szabad áthúzni.

A kitöltetlen sorokat az egész B típusú adóbevallásban az adózó üresen hagyja.

A 01-es sorban az adózó feltünteti az adóazonosítószámát, ha van neki; egyéb esetekben a születési számot kell megadni.

A 02-es sorban a születési dátumot kell feltüntetni abban az esetben, ha az adózó nem rendelkezik sem adóazonosítószámmal, sem születési számmal.

A 03. sor csak az adózó tölti ki, aki vállalkozásból (§ 6. cikk (1) bekezdés) vagy más önálló jövedelemszerző tevékenységből (§ 6. cikk (2) bekezdés) származó jövedelemmel rendelkezik. A 03. sorban a Szlovák Köztársaság Statisztikai Hivatalának 306/2007. számú törvényerejű rendelete szerint a SK NACE Rev. 2 kódot kell feltüntetni, amely a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozását tartalmazza. A SK NACE kód helyettesíti az OKEČ kódot, és a SK NACE kódok osztályozását a www.statistics.sk internetes oldalon találhatjuk. A „Fő, domináló tevékenység” rovatban azt a tevékenység nevét kell megadni, amelyet a vállalkozás vagy más önálló jövedelemszerző tevékenység keretében végeztek, és amelyből az adózó a megadóztatási időszakban a legmagasabb jövedelmet érte el.

I. SZAKASZ - ADATOK AZ ADÓZÓRÓL

A **04-től 06-ig terjedő sorokat** a korlátlan adókötelezettséggel rendelkező adózó, valamint a korlátozott adókötelezettséggel rendelkező adózó tölti ki a nyomtatvány szerint.

A **07-11. sorokba** az adózó az adóbevallás benyújtásának napján a Szlovák Köztársaság területén vagy külföldön lévő állandó lakóhelyének címét írja be.

A 12. sorban az adózó bejelöli, hogy a bevallási időszak alatt, amelyre a B típusú adóbevallást benyújtja, korlátozott adókötelezettséggel rendelkező adózó (adórezidens) volt a 2. § e) pontja első és második bekezdése szerint. A sorban az adózó kitölti azt az időszakot, hogy mikor volt korlátozott adókötelezettséggel rendelkező adózó a bevallási időszak alatt. Ha a bevallási időszak teljes időtartama alatt korlátozott adókötelezettséggel rendelkező adózó volt, akkor a dátumot 2024. 01. 01-től 2024. 12. 31-ig kell megadni. Az az adózó esetében, akinek a bevallási időszak alatt változott az adórezidenciája, azt az időszakot kell megadni, amely alatt a Szlovák Köztársaság területén korlátozott adókötelezettséggel rendelkező adózó volt, pl. 2024. 07. 01-től 2024. 12. 31-ig. A Szlovák Köztársaság területén korlátozott adókötelezettséggel rendelkező adóalany is kitölti az adóazonosító jelet (TIN), ha azt az adóügyi illetőség szerinti államban adták ki. Ha az adóalany a Szlovák Köztársaság területén korlátozottan adóköteles adóalany, akkor a XIII. SZAKASZT - Az adóalany különleges nyilvántartásainak helye című részt is ki kell tölteni.

A módosított, az adóigazgatásban való nemzetközi segítségnyújtásról és együttműködésről szóló 442/2012. sz. törvény 7. szakasza (1) bekezdésének a) pontja értelmében a Szlovák Köztársaság Pénzügyi Igazgatósága az automatikus információcsere keretében jelenti a nem rezidensek függő tevékenységből származó, a Szlovák Köztársaság területén lévő forrásokból származó jövedelmét az ezen adófizetők illetősége szerinti állam illetékes hatóságainak.

A **13. sort** annak az adóalanynak kell bejelölnie, aki a törvény 2. szakaszának n) pontja szerint kapcsolt személynek minősül, ha az adott adóévben kölcsönös üzleti ügyletet hajtott végre olyan személlyel, akivel szemben a törvény szerint függő személynek minősül. Ilyen esetben a XIII. SZAKASZBAN az adózónak fel kell tüntetnie a kapcsolat jellegét és azoknak a személyeknek az azonosítóját is, akikkel kapcsolatban áll.

A **14-től 17-ig terjedő sorokat** csak az az adózó tölti ki, aki nem rendelkezik állandó lakóhellyel a Szlovák Köztársaság területén.

II. SZAKASZ - A BEVALLÁST BENYÚJTÓ TÖRVÉNYES KÉPVISELŐ, ÖRÖKÖS, KÉPVISELŐ VAGY CSŐDGONDNOK ADATAI

A **18–26. sorokat** kizárólag a törvényes képviselő, a 9. § szerinti meghatalmazott, az örökös, az a személy, akire a Munka Törvénykönyve 35. §-a alapján a munkavállaló halála után átszálltak a pénzügyi követelések, vagy a csődeljárásban eljáró vagyonkezelő tölti ki, aki az adózó nevében nyújtja be a bevallást. Ha az adózó örököse olyan természetes személy, aki az adóeljárásban nem járhat el önállóan, és törvényes képviselővel vagy gyámmal kell képviseltetnie magát, akkor a 18–26. sorokban a bevallást benyújtó törvényes képviselő (gyám) adatait kell feltüntetni, míg az örökös adatai a 18–26. sor szerinti bontásban a **XIII. RÉSZBEN** külön bejegyzésként szerepelnek.

A **27. és 28. sorokat** az adózó tölti ki, ha saját maga nyújtja be az adóbevallást, és ezeken a sorokon megadja telefonszámát és e-mail címét. Ha az adóbevallást törvényes képviselő, örökös, vagy a csődeljárásban eljáró képviselő nyújtja be az adózó nevében, akkor ezeken a sorokon megadja telefonszámát és e-mail címét, hacsak másképp nem állapodnak meg. Ezeket az adatokat az adózónak nem kötelező kitöltenie a 32. § szerint.

III. SZAKASZ - ADATOK AZ ADÓALAP-CSÖKKENTÉS (a törvény 11. szakasza) ÉS AZ ADÓBÓNUSZ (a törvény 33. szakasza) ALKALMAZÁSÁHOZ

A 29. és 30. sort annak az adózónak kell kitöltenie, aki az adóbevallás (kiegészítő adóbevallás) benyújtása szerinti adómegállapítási időszak kezdetén (január 1-jén) a törvény 11. § (6) bekezdésében említett nyugdíj(ak)ban részesül, vagy olyan adózónak, aki az adóbevallás (kiegészítő adóbevallás) benyújtása szerinti adómegállapítási időszak kezdetére (január 1-jére) visszamenőleg az előnyomtatás szerint ilyen nyugdíj(ak)ban részesült. **A 30. sort** csak abban az esetben kell kitölteni, ha az adózó az adóalapnak az adózó adóalapjának nem adóköteles részével történő csökkentését igényli az Szja tv. 11. § (2) bekezdése alapján.

A 31. sort az adózó csak akkor tölti ki az előnyomtatvány szerint, ha a törvény 11. § (3) bekezdése szerint házastársa után az adóalap nem adóköteles részét igényli.

A 32. sort annak az adóalanynak kell kitöltenie, aki a törvény 11. szakaszának (3) bekezdése alapján házastársa után az adóalap nem adóköteles részét igényli. Az adóalap 11. § (3) bekezdése szerinti nem adóköteles részét az adóalany háztartásában élő házastárs után az adóalany csak a törvény 11. § (4) bekezdésében meghatározott feltételek mellett igényelheti, ha a házastárs saját jövedelme nem haladja meg az adott adóidőszak január 1-jén hatályos létminimum 19,2-szeresének összegét.

Az adóalap nem adóköteles részének a törvény 11. § (4) bekezdés a) pontja szerinti alkalmazása céljából az adóalap nem adóköteles részének a törvény 11. § (3) bekezdése szerinti alkalmazása céljából az a házastárs, akire az adóalany az adóalap nem adóköteles részét alkalmazhatja, az adóalannal közös háztartásban élő házastársnak minősül, aki a következők szerint

- az adott adómegállapítási időszakban a szülői támogatásról szóló módosított 571/2009. sz. törvény 3. § (2) bekezdése alapján eltartott (a törvény 33. § (2) bekezdése) kiskorú (legfeljebb 3 éves, illetve meghatározott esetekben legfeljebb 6 éves) gyermekről gondoskodott, vagy
- az adott adóidőszakban a súlyos fogyatékosági támogatásokról és egyes törvények módosításáról és kiegészítéséről szóló, módosított 447/2008. sz. törvény (a továbbiakban: 447/2008. sz. törvény) 40. szakasza szerinti ápolási pénzbeli támogatásban részesült, vagy
- a foglalkoztatási szolgálatokról szóló módosított 5/2004. sz. törvény 33. szakasza alapján felvették az állskeresőket nyilvántartásába, vagy
- a módosított, a foglalkoztatási szolgálatokról szóló 5/2004. sz. törvény 9. szakasza értelmében fogyatékossgal élő állampolgárnak minősül, vagy a módosított, a foglalkoztatási szolgálatokról szóló 447/2008. sz. törvény 2. szakaszának (3) bekezdése értelmében súlyos fogyatékossgal élő állampolgárnak minősül.

A feleség (férj) saját jövedelmébe nem számít bele az Szja tv. 32a. §-a szerinti foglalkoztatási pótlék, az Szja tv. szerinti adóbónusz, a tehetetlenség miatti nyugdíjemelés, az állami szociális juttatások és a folyamatosan szakmára készülő tanulóknak nyújtott ösztöndíj, míg a feleség (férj) jövedelmét csökkenti a fizetett biztosítási díjak és járulékok, amelyeket a feleség (férj) az adott adómegállapítási időszakban e jövedelem után volt (volt) köteles fizetni (Szja tv. 11. § (4) bekezdés b) pontja).

A feleség (férj) saját jövedelme az adóköteles jövedelem mellett magában foglalja például a betegségi ellátásokat (pl. anyasági támogatás), a nyugdíjszerű ellátásokat (pl. öregségi nyugdíj), a munkanélküli segélyt, az ápolási támogatást, az anyagi nehézségek esetére nyújtott támogatást, a különböző egyéb szociális juttatásokat stb. is.

A hónapok száma oszlopban az adózási időszak (naptári év) azon naptári hónapjainak száma szerepel, amelyek során a házastárs teljesítette a törvény 11. cikkének (4) bekezdésében említett feltételeket (már arra a naptári hónapra vonatkozóan, amelynek kezdetén az előírt feltételek teljesültek; ha két vagy több

feltétel egyidejűleg teljesül ugyanabban a naptári hónapban, a hónapok száma csak egyszer tartalmazza az adott hónapot).

Az az adózó, aki az adóalap adómentes részét a Htv. 11. § (3) bekezdése alapján egy adóidőszakban csak néhány naptári hónapra tudja alkalmazni, az adóalapot csökkentheti az adóalap adómentes részének az adóalap adómentes részének egy tizenketted részével minden olyan hónapra vonatkozóan, amelynek kezdetén a feltételek teljesültek.

A **33. sort** annak az adózónak kell kitöltenie, aki a törvény alapján adóbónuszra jogosult.

Az adóalany a törvény szerinti adóbónuszt a háztartásban élő minden egyes eltartott gyermeke után igényelheti (a gyermek ideiglenes háztartáson kívüli tartózkodása nem befolyásolja az adóbónusz alkalmazását). Az adóalany a törvény szerinti adóbónuszt az adóidőszak egy részére (azaz csak bizonyos naptári hónapokra, amelyek kezdetén az igénybevétel feltételei teljesülnek) az összes eltartott gyermek után, az adóidőszak fennmaradó részére pedig a többi jogosult személy után arányosan igényelheti.

Az adóbónuszra való jogosultságot az adózó a törvény szerint arányos részben is érvényesítheti az adózási időszak egy részére (azaz csak azokra a naptári hónapokra, amelyek kezdetén teljesültek az igénybevétel feltételei) minden eltartott gyermek után, az adózási időszak fennmaradó részére pedig a másik jogosult személy érvényesítheti. Ha több adóalany is megfelel az adóbónusz alkalmazásának feltételeinek, és ha nem állapodnak meg másként, a törvény szerinti adóbónuszt, amelyet a törvény 33. §-ának (6) bekezdése szerint valamennyi eltartott gyermek után számítanak ki, az anya, apa, egyéb jogosult személy sorrendjében kell alkalmazni. Ha az adófizetési időszak alatt változik azon eltartott gyermekek száma, akik után az adóbónuszt igénylik, az adóbónuszra való jogosultság összegét a törvény 33. szakaszának (6) bekezdése szerint kiszámított adóbónusz-jogosultságok összegeként kell alkalmazni, a hónapok számának megfelelő arányos összegben, amelyekben az adóalany az adott számú gyermeket támogatta, akik után az adóbónuszt igényli.

Az az adóalany, aki 2025-ben **munkaviszonyból** (a törvény 5. szakasza) vagy **vállalkozásból és egyéb önálló tevékenységből** (a törvény 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése) adóköteles jövedelmet szerzett, jogosult a törvény szerinti adóbónuszra.

A törvény szerinti adóbónuszra való jogosultság legfeljebb a törvény 5. §-a szerinti jövedelmek adóalapjának (részleges adóalapjának) megállapított százalékaig vagy a törvény 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelmek adóalapjának (részleges adóalapjának) megállapított százalékaig, illetve ezek együttes mértékéig érvényesíthető.

Ha az adózó adóalapja (részadóalapja) az 5. § vagy a 6. § (1) és (2) bekezdése szerint, illetve ezek összege, vagy a törvény 33. § (8) bekezdése szerinti megnövelt adóalap (részadóalap) meghaladja a Szlovák Köztársaság Statisztikai Hivatala által megállapított, a Szlovákia gazdaságában dolgozó alkalmazott átlagos havi bérének 12-szeresének 1,5-szeresét azon naptári évre vonatkozóan*, amely két évvel megelőzi az adóbónusz igénybevételének évét, akkor az **adóbónusz összege minden eltartott gyermek után csökken a különbség egytizedével az adóalap** (részadóalap), illetve a 33. § (8) bekezdése szerinti megnövelt adóalap (részadóalap) és az alkalmazott két évvel korábbi, 12-szeres 1,5-szeres átlagos havi bérének összege között.

* A Szlovákia gazdaságában a Statisztikai Hivatal által 2023-ra kihirdetett átlagos havi bér 1 430 €, tehát **az adóbónusz összegének csökkenési határa 2025-ben az 1 430 € összeg 1,5-szerese, azaz 2 145 €** („havi limit”), illetve **25 740 €** („éves limit”).

A **33. sorban** azon eltartott gyermek(ek) adatait kell feltüntetni, akik után egy másik adóalany a naptári év azonos időszakára nem igényelt a törvény szerinti adókedvezményt. Ha a gyermek nem rendelkezik a Szlovák Köztársaság területén kiadott születési számmal, akkor a gyermek születési dátumát a NNHH/ÉÉÉÉ formában kell beírni úgy, hogy jobbról a NNHH-ot a perjel előtt kell beírni (azaz az első két rovat üresen marad), a perjel után pedig az ÉÉÉÉ-et”. Ha az adóbónuszt a törvény alapján 12 naptári hónapra igénylik, az 1-12. rovatban keresztet kell tenni. Ha csak néhány naptári hónapra igénylik, csak az adott hónapra vonatkozó rovatot kell kereszttel jelölni.

Ha az adózó a törvény szerint adójóváírást érvényesít több mint 4 gyermek után, a 33. sorban megadott bontás szerint, a többi eltartott gyermeket a XIII. SZAKASZ-ban kell feltüntetni (a 33a sort kell bejelölni).

A törvény szerinti adóbónusz a törvény szerint az adott adómegállapítási időszakra számított adó összegéig igényelhető. Ha az adott adóidőszakra kiszámított adó összege alacsonyabb, mint a törvény alapján alkalmazott adóbónusz összege, az adóalany a **XIV. SZAKASZ** szerint illetékes helyi adóhatósághoz fordul, hogy kérje a törvény szerinti adóbónusz összege és az adott adóidőszakra kiszámított adó összege közötti különbözetnek megfelelő összeg megfizetését. Az adóhatóság az említett összeg visszatérítése során úgy jár el, mint az adótörvénykönyv 79. szakasza szerinti adótúlfizetés visszatérítése során (a törvény 33. szakaszának (7) bekezdése).

A 33. rovatba bejegyzett, a háztartásban élő gyermek(ek)et eltartó másik jogosult személy adatai

A **34. sort** csak akkor kell kitölteni, ha a törvény szerinti adókedvezményt igénylő adózó nem rendelkezik a törvény 5. §-a vagy 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelemre vonatkozó adóalappal (részleges adóalappal) vagy azok együttes összegével a gyermek(ek) után járó teljes adókedvezmény igénybevételehez, és az adókedvezmény igénybevételeinek feltételeit a háztartásban élő gyermek(ek)et eltartó másik jogosult személy is teljesíti. Ebben az esetben az adózó bejelöli a „A törvény 33. szakaszának (8) bekezdése szerinti eljárást alkalmazom” négyzetet. A 34. sorba a másik jogosult vezetéknévét, keresztnévét és társadalombiztosítási számát kell beírni. Ha a második jogosult személy nem rendelkezik születési számmal, akkor csak a születési dátumot kell beírni NNHH/ÉÉÉÉ formátumban, úgy, hogy jobbról a perjel előtt NNHH kerül megadásra (azaz az első két mező üresen marad), és a perjel után ÉÉÉÉ kerül megadásra.

A 34. sorban lévő jelölőnégyzetekben azokba a rovatokba kell keresztet tenni, amelyek hónapjainak elején a második kedvezményezett teljesítette a törvény szerinti adóbónusz igénybevételeinek feltételeit, pl., ha a második kedvezményezett 2024. szeptember 15-től teljesítette a feltételeket, akkor a 10, 11, 12-es számok alá kell keresztet tenni; ha a második kedvezményezett egész évben teljesítette a feltételeket, akkor az 1-12-es rovatokba kell keresztet tenni.

A 34. sorban az adóalany a 34a. sorban a másik személy adóalapjának adóalapját kitöltő dokumentumtól függően legalább az egyik négyzetet kipipálja, pl. ha a második kedvezményezett adóbevallást nyújtott be, akkor az adózó egy X-el megjelöli az első mezőt; ha a másik jogosult személy esetében éves elszámolás történt (nem nyújtott be adóbevallást), akkor az adózó a második jelölőnégyzetet jelöli be, és az adóbevalláshoz köteles csatolni az éves elszámolás első oldalát; ha a másik kedvezményezett csak munkaviszonyból származó jövedelemben részesült, és nem volt köteles adóbevallást benyújtani és nem kért éves elszámolást sem, akkor az adózó a harmadik jelölőnégyzetet pipálja ki, és csatolja az adóbevalláshoz, pl. az adóköteles jövedelemről szóló igazolást.

A **34a. sorba** a törvény szerinti adóbónusznak az adózóra történő alkalmazása céljából az 5. § vagy a 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelem adóalapját (részleges adóalapját) vagy ezek együttes összegét kell beírni a háztartásban élő gyermek(ek)et eltartó második jogosult személy esetében, függetlenül attól, hogy a második jogosult személy az adózási időszak egészére, vagy csak egy részére teljesítette-e a törvény szerinti adóbónusz alkalmazásának feltételeit.

Ha az adózó a 33. § (8) bekezdése szerinti eljárást alkalmazza, a B típusú adóbevallás melléklete a következőknek egy másolata is:

- a törvény szerinti adóbónusza való jogosultságot igazoló dokumentum a másik jogosult személy részéről (pl. a gyermek születési anyakönyvi kivonata, ha a másik személy saját gyermekéről van szó; házassági anyakönyvi kivonat és a gyermek születési anyakönyvi kivonata, ha a gyermek a másik házastárs gyermeke; az illetékes hatóság határozata, ha a szülők helyettes gondozásába vett gyermekről van szó), kivéve a gyermek születési anyakönyvi kivonatát, amelyet a Szlovák Köztársaság területén állítottak ki,
- a második kedvezményezett éves elszámolását igazoló dokumentum, ha nem nyújtott be adóbevallást a Szlovák Köztársaság területén, vagy a törvény 5. §-a szerinti jövedelemadó-alap összegét igazoló dokumentum azon második kedvezményezett esetében, akinek éves elszámolása nem történt meg, és nem volt köteles adóbevallást benyújtani.

Az adózónak nem kell (újra) benyújtania az adóhatósághoz azokat a dokumentumokat, amelyekben nem történt változás az azokban szereplő adatokban. Ez nemcsak a születési anyakönyvi kivonatra vonatkozik, hanem más dokumentumokra is, pl. iskolai bizonyítványra, ha a gyermek külföldön tanul, házassági anyakönyvi kivonatra, ha az a másik házastárs gyermekére való jogosultságot igazolja, bírósági határozatra stb.

IV. SZAKASZ - ADATOK A KIFIZETETT KAMATOK UTÁNI ADÓBÓNUSZ IGÉNYLÉSÉHEZ (a törvény 33a. §-a)

A **35. sort** az az adózó tölti ki, aki a törvény 33a. §-a alapján a kamatok után fizetett adókedvezményt igényli, az előnyomtatás szerint. Az adóidőszakra kifizetett kamatok összegét, a kölcsönszerződés megkötésének és a kölcsön kamatfizetés kezdetének időpontját a hitelező által a lakáshitelekéről és egyes törvények módosításáról és kiegészítéséről szóló 90/2016. sz. módosított törvény 26a. §-a alapján kiállított, a törvény 33a. §-a alapján a kifizetett kamatok után járó adóbónusz összegének megadása céljából kiállított igazolás szerint kell kitölteni, amelynek egy példányát az adóbevalláshoz kell csatolni. A hónapok száma oszlopban az adóidőszak (naptári év) azon naptári hónapjainak száma szerepel, amelyekben az adózó jogosult a törvény 33a. szakasza szerinti kamatfizetési adóbónusz igénybevételére.

Annak az adóalanynak - hiteligénylőnek, aki a törvény 33a. szakasza alapján a kifizetett kamatok után adóbónuszt kíván igényelni, meg kell felelnie a törvény 33a. szakaszában meghatározott feltételeknek:

- az adóalany a lakáshitel igénylésének időpontjában legalább 18, de legfeljebb 35 éves
- havi átlagjövedelme legfeljebb a Szlovák Köztársaság gazdaságában foglalkoztatott munkavállaló havi átlagbérének 1,3-szorosát éri el a lakáskölcsönszerződés megkötésének naptári évét megelőző naptári évben, ez akkor érvényes, ha az adóalany a lakáskölcsönszerződést legkésőbb 2023.12.31-ig megkötötte.
- havi átlagjövedelme legfeljebb a Szlovák Köztársaság gazdaságában a lakáshitel-szerződés megkötésének naptári évét megelőző naptári év munkavállalói havi átlagbérének 1,6-szorososa, ez akkor érvényes, ha az adóalany a lakáshitel-szerződést legkorábban 2023.12.31. után kötötte (a

2025. év esetében ez a Szlovák Köztársaság gazdaságában a 2024. évi havi átlagjövedelem, amelynek 1,6-szorosa legfeljebb 2 438,40 EUR összeget jelent).

A törvény 33a. szakasza szerinti kamatokra vonatkozó adóbónuszt csak egy kérelmező jogosult, ha megfelel a törvényi feltételeknek, még akkor is, ha a kölcsönt egy másik társhitelfelvevővel együtt igényli. Ennek a társhitelfelvevőnek is meg kell felelnie az életkorra és a maximális jövedelemre vonatkozó feltételeknek.

Ha az adóalany igényli a kifizetett kamatok után járó adóbónuszt, és a lakáshitel-szerződést legkésőbb 2023. december 31-ig kötötte, a kifizetett kamatok után járó adóbónusz az adott adóidőszakban kifizetett kamatok 50%-ának megfelelő összeg, legfeljebb 50 000 EUR, de évente legfeljebb 400 EUR. Ha az adófizető a fizetett kamatokra vonatkozó adóbónuszt igényli, és a lakáshitel-szerződést legkorábban 2023.12.31. után kötötte, a fizetett kamatokra vonatkozó adóbónusz az adott adóévben fizetett kamatok 50%-ának megfelelő összeg, de legfeljebb évi 1 200 EUR.

A törvény 33a. szakasza szerinti kamatok után fizetett adóbónuszt való jogosultság öt egymást közvetlenül követő évben keletkezik, attól a hónaptól kezdődően, amikor az egy és ugyanazon lakáshitel-szerződés alapján nyújtott lakáshitel kamatozása megkezdődött. Ha a kölcsön kamatozása az év folyamán, akkor a törvény 33a. szakasza szerinti kamatadó-bónusznak csak az adózási időszak naptári hónapjainak számához tartozó arányos részét kell figyelembe venni. Ugyanezt kell alkalmazni abban az évben is, amelyben lejárt az az ötéves időszak, amely alatt az adózó a törvény 33a. szakasza alapján a kamatok után fizetett adóbónusz igénybevételére jogosult.

A törvény 33a. §-a szerinti, 2023. december 31-ig hatályos szövegezésű kamatokra vonatkozó adóbónuszt először a 2017. december 31-ét követően kötött lakáshitel-szerződésekre kell alkalmazni; ha a adózó számára a 2018. január 1. előtt megkötött jelzáloghitel-szerződés alapján nyújtottak jelzáloghitelt, amelyre állami támogatás vagy fiatalok számára nyújtott állami támogatás vonatkozik egy külön jogszabály szerint, akkor a kifizetett kamatokra vonatkozó adójóváírásra való jogosultsága először abban a naptári hónapban keletkezik, amely a legutolsó állami támogatásra vagy fiatalok számára nyújtott állami támogatásra való jogosultságot követi.

A törvény 33a. §-ának 2023. december 31-ig hatályos rendelkezéseit utoljára a legkésőbb 2023. december 31-ig megkötött lakáshitel-szerződésekre kell alkalmazni.

A törvény 2024. január 1-jétől hatályos 33a. szakaszát legkorábban a 2023. december 31-ét követően megkötött lakáshitel-szerződésekre kell először alkalmazni.

V. SZAKASZ - A VÁLLALKOZÁSI TEVÉKENYSÉGBŐL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓALAP (részleges adóalap) SZÁMÍTÁSA (a törvény 5. §-a) - euróban kifejezve

A **36-38.** sort annak az adózónak kell kitöltenie, aki az előző adóköteles időszakban, amelyre vonatkozóan az adót elszámolják (adókötelezettség), a törvény 5. szakasza szerinti függő tevékenységből származó jövedelmet kapott egy vagy több munkáltatótól.

A 36. sorban szereplő összes jövedelembe bele kell számítani az adózónak a törvény 5. szakasza szerinti nem pénzbeli jövedelmét is, amelyből az adóévben nem lehetett adóelőleget levonni (a törvény 35. szakasza (3) bekezdésének a) pontja). A 36. sorban szereplő jövedelemnek tartalmaznia kell azokat a jövedelmeket is, amelyek esetében az adómentesség feltételei nem teljesültek. [Az adóbevallás helyes kitöltése érdekében az adózónak ezt a tényt az adóköteles jövedelemről szóló igazolás 05-09. soraiból kell megállapítania (a törvény 39. § (5) bekezdése). Ilyen jövedelemnek minősülnek pl.

- a saját termelésből származó termékek formájában nyújtott nem pénzbeli juttatások, amelyeket olyan munkáltató nyújt, amelynek tevékenysége mezőgazdasági termelés, és amelyek összege meghaladja az összes munkáltatótól származó évi 200 eurót (a törvény 5. szakasza (7) bekezdésének k) pontja);
- a szociális alaphoz nyújtott szociális támogatás, amely esetében az adómentesség feltételei nem teljesülnek az adott adóidőszakban, ha az adóidőszakonként meghaladja a 2 000 EUR-t, és csak egy munkáltatótól származik.

Ha a szociális támogatás nem haladná meg a 2 000 eurót összesen, de több munkáltató fizetné, akkor csak az egyik munkáltatótól származó összeg adómentes, a többi munkáltató által fizetett szociális támogatás pedig az adóalany adóköteles jövedelme, és a 36. sorban az eltartott tevékenységből származó jövedelem részeként kell feltüntetni (a törvény 5. szakasza (7) bekezdésének l) pontja);

- a munkáltató által a munkavállalónak külön szabályozás (a Munka Törvénykönyvének 152a. §-a) alapján nyújtott üdülési támogatás, ha az meghaladja az adóidőszakonkénti 275 eurót (a törvény 5. § (7) bekezdésének b) pontja);
- a munkáltató által a munkavállalónak külön rendelkezés (a Munka Törvénykönyvének 152b. szakasza) alapján nyújtott gyermek sporttevékenységre vonatkozó juttatás, ha az meghaladja az adóidőszakonkénti 275 EUR-t (a törvény 5. szakasza (7) bekezdésének b) pontja);
- a munkavállalónak nyújtott nem pénzbeli juttatások, ha azok adóidőszakonként meghaladják az 500 EUR-t valamennyi munkáltatótól (a törvény 5. szakasza (7) bekezdésének o) pontja).

A 36. sorban szereplő jövedelem alapján kell kiszámítani az adóalapot (részalapot) ebben a szakaszban. A külföldi forrásból származó jövedelem is itt szerepel, euróra átszámítva, ahol a külföldi forrásból származó jövedelemnek a bruttó jövedelmet kell tekinteni (a levonások és az adóalap nem adóköteles részei nélkül a külföldön hatályos jogszabályok szerint).

A függő tevékenységből származó jövedelem esetében a törvény 31. szakaszának (2) bekezdése alapján alkalmazandó átváltási arányt a következőképpen kell meghatározni:

- az átváltási árfolyam átlaga abban a naptári hónapban, amelyben a támogatást nyújtották, vagy
- az azon a napon érvényes árfolyam, amikor azt külföldi pénznemben megkapták, vagy egy külföldi bank vagy bankfiók jóváírta, vagy
- a bevételek benyújtásának időszakára vonatkozó éves átlagos árfolyam, vagy
- a bevételek benyújtásának naptári hónapjaira vonatkozó havi átlagos árfolyamok átlaga, amelyekben az adóalany jövedelmet kapott.

A kiadások (biztosítási díjak és járulékok) újraszámítására vonatkozó eljárást értelemszerűen a jövedelemhez hasonlóan kell alkalmazni.

A 36a. sorba a 36. sorban szereplő, de az adóalanynak munkaviszonyon kívül végzett munkáért kötött megállapodások alapján kifizetett munkaviszonyból származó jövedelmek összegét kell beírni.

A 37. sorban a kötelező biztosítási díjak és járulékok összegét kell beírni (a törvény 5. § (8) bekezdése). A kötelező biztosítási díjakat és járulékokat a 4. mellékletben is fel kell tüntetni, összesen és társadalombiztosítási díjak és járulékok, valamint közgyógybiztosítási díjak és járulékok szerinti bontásban.

A 38. sorban a jövedelemadó alapját (részleges jövedelemadó alap) a 36. sorból származó jövedelmek összegének és a kötelező egészségbiztosítási járulék, a társadalombiztosítási járulék, a szociális védelemre vonatkozó járulék és a nyugdíjcélú megtakarítási hozzájárulások, vagy az azonos típusú külföldi biztosítási járulékok és hozzájárulások (a továbbiakban: „járulékok és hozzájárulások”) összegének levonásával számítják ki (a 37. sorból), amelyet a munkavállalónak kell megfizetnie, vagy a

kötelező azonos típusú külföldi biztosítás alá tartozó munkavállaló külföldi biztosítási hozzájárulásait (a törvény 5. § (8) bekezdése).

VI. SZAKASZ - A VÁLLALKOZÁSBÓL, EGYÉB EGYÉNI FOGLALKOZTATÁSBÓL, MŰVEK BÉRLETÉBŐL ÉS HASZNÁLATÁBÓL ÉS MŰVÉSZETI TELJESÍTMÉNYEKBŐL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEMBŐL SZÁMÍTOTT ADÓALAP (részleges adóalap) KISZAMÍTÁS

Ezt a rovatot annak az adózónak kell kitöltenie, aki vállalkozásból vagy más önálló tevékenységből, bérbeadásból vagy művek és művészi előadások felhasználásából származó jövedelmet szerzett (a törvény 6. szakasza). Ha az adóalany írásbeli társulási szerződés alapján közös vállalkozásból vagy más önálló vállalkozói tevékenységből szerzett jövedelmet (a Polgári Törvénykönyv 829-841. szakasza), akkor ebben a szakaszban a bevétel és a kiadás azon részét kell feltüntetnie, amely neki tulajdonítható.

A külföldről származó hasonló jellegű jövedelmeket (pl. üzleti tevékenységből, jogdíjakból, bérleti díjakból) szintén itt kell jelenteni, és a területünkön (belföldön) szerzett jövedelmekkel együtt kell euróra átszámítani. A külföldi forrásokból származó jövedelmet a külföldön hatályos jogszabályok szerinti levonások nélkül kell feltüntetni, és az e jövedelemmel kapcsolatos kiadásokat csak a területünkön hatályos jogszabályok szerint lehet érvényesíteni. A törvény 31. cikk (1) bekezdése értelmében, ha az adóalany számviteli egység, a külföldi pénznem euróra történő átváltására az Európai Központi Bank vagy a Szlovák Nemzeti Bank (www.nbs.sk) által meghatározott és közzétett, azon a napon érvényes referenciaárfolyamot kell alkalmazni, amikor azt az adóalany a számviteli nyilvántartásban alkalmazza, kivéve, ha a törvény másként rendelkezik. A külföldi valuta euróért történő vétele és eladása során a módosított, a számvitelről szóló 431/2002. sz. törvény (a továbbiakban: számviteli törvény) 24. cikkének (3) bekezdése szerinti eljárást kell alkalmazni. Ha az adóalany nem számviteli egység, akkor az átváltásra a törvény 31. cikkének (2) bekezdésében említett árfolyamot kell alkalmazni (az eljárást az V. szakasz tartalmazza).

A törvény 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelem magában foglalja a vállalkozói vagyon elidegenítéséből származó jövedelmet (pl. az ilyen ingatlan bérbeadásából származó jövedelmet), valamint a vállalkozói jövedelem és egyéb önálló vállalkozói jövedelem megszerzésével kapcsolatban használt folyószámlán lévő készpénz kamatát is, amely a törvény 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése alá tartozik, de amely a törvény 4. szakaszának (7) bekezdésével összhangban nem számít bele az adóalapba, mivel az adót már levonták belőle. Ha azonban olyan, külföldön létesített folyószámlákon lévő pénzeszközök kamatáról van szó, amelyeket üzleti jövedelemmel és egyéb önálló vállalkozói jövedelemmel összefüggésben használnak fel, akkor az a bevallásban feltüntetett 6. szakasz (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelem része lesz. E jövedelembe tartozik továbbá a kereskedelmi törvénykönyv 476-488. szakasza (a törvény 17a. szakasza) szerinti üzleteladásból vagy annak egy részéből származó jövedelem, valamint az adós által elengedett tartozás összege vagy annak egy része, amely a törvény 6. szakasza (5) bekezdésének c) és d) pontja szerinti üzleti vagyónak elidegenítéséhez kapcsolódik és annak következménye.

A két vagy több adóalany által az ingatlan közös tulajdonjoga vagy közös jog alapján közösen szerzett bérleti díjból származó jövedelem és az annak megszerzése, biztosítása és fenntartása érdekében felmerült közös költségek esetében minden egyes közös tulajdonosnak a B típusú adóbevallásban a jövedelmet és a költségeket a részesedésének megfelelő összegben kell feltüntetnie az 1. táblázat 11. sorában. Ha a házastársaknak a közös tulajdonból származó bérleti díjból származó jövedelme keletkezik, ezt a jövedelmet mindegyikük esetében azonos arányban kell megadóztatni, kivéve, ha másként állapodtak meg. A költségeket is ebben az arányban kell megosztani. Mindkét házastársnak bevallást kell benyújtania, amely tartalmazza a megállapított részesedést. Ha a bérbeadásból származó jövedelemhez

kapcsolódó költségek magasabbak, ezt a különbséget nem kell figyelembe venni, és az adóalany a 11. sor 2. oszlopában csak a bérbeadásból származó jövedelem összegéig írja be a költségeket. Annak az adóalanyának, aki a törvény 6. szakaszának (4) bekezdése szerinti mű felhasználásából és művészi előadásból származó jövedelmet szerez, ugyanezt az eljárást kell követnie a 12. sor kitöltésekor.

A törvény 6. § (2) bekezdésének a) és e) pontja szerinti műalkotás létrehozásából és művészeti alkotás előadásából származó jövedelmet, valamint a törvény 6. § (4) bekezdése szerinti olyan jövedelmet, amely után a törvény 43. § (3) bekezdésének h) pontja szerint adót tartanak vissza, nem kell feltüntetni a B típusú adóbevallásban, kivéve, ha az adózó a 14. pont szerinti eljárást alkalmazza. A törvény 43. szakaszának (14) bekezdése szerint a forrásadó nem vethető ki erre a jövedelemre, kivéve, ha az adóalany előzetesen írásban megállapodott az adófizetővel. Ha az adózó a törvény 43. szakaszának (14) bekezdése szerinti megállapodást kötött, köteles az említett jövedelmet az adóbevallásban az adóalapba (részleges adóalapba) beszámítani.

Az az adózó, aki a törvény 2. §-ának w) pontja szerint mikroadózónak minősül a törvény 6. §-ának (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelmek tekintetében, és igényli a törvényben meghatározott kedvezményeket, ezt a tényt az 1. táblázatban jelzi.

A törvény 6. cikkének (11) bekezdése értelmében az az adózó, aki vállalkozásból, egyéb önálló tevékenységből, bérbeadásból vagy mű, vagy művészi teljesítmény hasznosításából (Szja tv. 6. §) származó jövedelmet szerez, és e jövedelemre (hozamra) igazolható adókiadásokat érvényesít, az adómegállapítási időszak egészére vonatkozóan adónyilvántartást vezethet:

- a) jövedelemről időbeli sorrendben, az adóalap (részleges adóalap) megállapításához szükséges bontásban, ideértve a számviteli törvény 10. § (1) bekezdés a) - d) pontja szerinti számviteli bizonylatok követelményeinek megfelelő beérkezett bizonylatokat is,
- b) az adókiadásokról az adóalap (részleges adóalap) megállapításához szükséges bontásban, időrendi sorrendben, beleértve a számviteli törvény 10. § (1) bekezdés a) - d) pontja szerinti számviteli bizonylatokkal szemben támasztott követelményeknek megfelelő kiállított bizonylatokat,
- c) az üzleti vagyonba tartozó tárgyi eszközökről és immateriális javakról (Szja tv. 2. § m) pontja),
- d) a készletekről és a követelésekről,
- e) kötelezettségvállalásokról.

A számviteli törvény 10. § (1) bekezdés a) - d) pontjai szerint a számviteli bizonylatnak, amely ellenőrizhető számviteli bizonylatnak minősül, tartalmaznia kell:

- a) a számviteli bizonylat szó szerinti és számszaki azonosítóját,
- b) a számviteli esemény tartalmát és a résztvevők azonosítását,
- c) a pénzüsszeget vagy az egységnyi mértékegységre vonatkozó árat, valamint a mennyiség és a
- d) a számviteli bizonylat kiállításának időpontját.

Az az adóalany, aki a törvény 6. szakaszának (11) bekezdése szerinti nyilvántartás vezetését választja, köteles ezt a nyilvántartást az adómegállapítási időszak alatt végig megőrizni, és azt az adó kivetésére vagy pótható kivetésére való jogosultság megszűnésének időszakáig megőrizni. A számviteli törvény 1. §-ával összhangban nem minősül könyvelőegységnek az a természetes személy, aki vállalkozási vagy egyéb önálló vállalkozói tevékenységet folytat, és a jövedelem megszerzése, biztosítása és fenntartása érdekében felmerült kiadásait a jövedelemadó alapjának megállapítása céljából a törvény 6. §-ának (11) bekezdése szerinti adónyilvántartásban igazolja. Emiatt az adózó, aki a törvény 6. § (11) bekezdése szerinti adónyilvántartást vezet, nem nyújt be számviteli beszámolót az adóhatósághoz. Azt a tényt, hogy az adózó a törvény 6. szakaszának (11) bekezdése szerint adóügyi költséget igényel, az 1. táblázatban kell feltüntetni.

A törvény 6. szakaszának (10) bekezdése szerint csak az az adóalany igényelheti a jövedelem százalékában költséget, aki az adóköteles időszak legalább egy részében nem volt HÉA-köteles. Ha az

adóalany a bevétel százalékában számol el költséget (a törvény 6. cikkének (10) bekezdése), akkor ezt az 1. táblázatban kell feltüntetni.

Ha az adózó a jövedelem százalékában számol el költséget (a törvény 6. szakaszának (10) bekezdése), a költség összegét nem a törvény 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelemtípusonként kell feltüntetni, hanem a költségeket összesítve kell feltüntetni, beleértve a fizetett biztosítási díjak és járulékok összegét is, az 1. táblázat 10. sorában, az erre vonatkozó jelzéssel az 1. táblázat alatt.

A törvény 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelemmel rendelkező adóalany a törvény 6. szakaszának (10) bekezdése szerint a jövedelem százalékában 60 %-os arányban, de legfeljebb évi 20 000 EUR összegig igényelhet költséget. A törvény 6. cikkének (4) bekezdése szerinti jövedelemmel rendelkező adóalany a törvény 6. cikkének (10) bekezdése szerinti jövedelem százalékában 60 %, de legfeljebb évi 20 000 EUR összegű költséget igényelhet.

Függetlenül attól, hogy az adózó a törvény 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti költségeit milyen módon (kettős könyvvitel, egyszerű könyvvitel, a törvény 6. § (11) bekezdése szerinti adónyilvántartás vagy a törvény 6. § (10) bekezdése szerinti nyilvántartás) számolja el a bevételekkel szemben, az 1. táblázatban fel kell tüntetnie az adott adóidőszakban bizonyíthatóan euróban fizetett biztosítási díjak és járulékok összegét.

Társadalombiztosítási és egészségbiztosítási célokra az adózó kitölti a bevallás 4. Mellékletét is.

A biztosítási díjak és járulékok mértékének az szja-törvény 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelmet csökkentő adókiadásként történő figyelembevétele tekintetében - az adóbevallási nyomtatvány 1. táblázat alatti sorban feltüntetettek szerint - a törvény rendelkezései a kiadások elszámolásának módja alapján az alábbiak szerint alakulnak, miközben

- ha az adózó az egyszerű számviteli rendszerben számol el, vagy a törvény 6. cikkének (11) bekezdése szerinti adónyilvántartást vezet, vagy a törvény 6. cikkének (10) bekezdése szerinti költségátalányt alkalmaz, akkor a kötelező biztosítási díjak (mind a társadalombiztosítás, mind az egészségbiztosítás) után az adott adóidőszakban ténylegesen kifizetett költségek, nevezetesen a következőkre kifizetett költségek levonhatók
- egészségbiztosítási előlegek
- a társadalombiztosítási díjak
- a korábbi időszakok hátralékai
- külföldi biztosítási díjak
- a törvény 6. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett jövedelmek után fizetett önkéntes biztosítási díjak és járulékok.
- ha az adózó a kettős könyvvitel szerint számol, akkor az adózó elszámolásának alapja az, amit az adott évben azonos mértékben (előlegek, hátralékok stb.) elszámolt.

Ha az adózó a törvény 17. szakaszának (17) bekezdése alapján az árfolyamkülönbszetek adóalapba történő beszámításának különleges módszerét alkalmazza, vagy megszüntette e módszer alkalmazását, köteles ezt a tényt a bevallásban az 1. táblázatban feltüntetni.

Az 1a. táblázatot az adózónak az előnyomtatványnak megfelelően kell kitöltenie:

- a vállalkozásból, egyéb önálló tevékenységből, művek bérbeadásából és hasznosításából, valamint művészeti előadásból származó jövedelemmel rendelkező adózó, ha a törvény 6. § (11) bekezdése szerinti adónyilvántartást vezet,
- bérbeadásból, valamint művek és művészi teljesítmények felhasználásából származó jövedelemmel rendelkező adózó, ha a § 6(13) bekezdése alapján könyvvel,

- az adózónak a 6. sorba a törvény 25a. §-a és 25b. §-a szerint értékelt pénzügyi eszközöket kell beírnia.

Az 1b. táblázatot a vállalkozói tevékenységből, egyéb önálló tevékenységből, valamint művek felhasználásából és művészi előadásból származó jövedelemmel rendelkező adózónak kell kitöltenie az előnyomtatvány szerint, ha a törvény 6. §-ának (10) bekezdése szerinti nyilvántartást vezet.

Az 1. táblázat 2. oszlopának 11. és 12. sorában külön-külön kell feltüntetni a törvény 6. szakaszának (3) és (4) bekezdése szerinti bevételi kiadások összegét.

A bérbeadásból származó jövedelem esetében a kiadások nem érvényesíthetők a jövedelem százalékában.

A bevétel százalékában kifejezett kiadás a mű felhasználásából és a művészi teljesítmény felhasználásából származó bevétel után igényelhető.

Ha az adóalany egyszerre szerez bérbeadásból származó jövedelmet és mű felhasználásából vagy művészi előadás felhasználásából származó jövedelmet, az adóalany a költségek kombinációját is érvényesítheti, azaz a bérbeadásból származó jövedelem esetében igazolható költségeket, a mű felhasználásából és a művészi előadás felhasználásából származó jövedelem esetében pedig a jövedelem százalékában kifejezett költségeket igényelhet. Hasonlóképpen kombinálható a bérbeadásból származó jövedelem, ahol mindig igazolható költségeket kell érvényesítenie, és a vállalkozói jövedelem, ahol a jövedelem százalékában kifejezett költségeket érvényesíthet. Ha a bérbeadásból származó jövedelem, valamint a művek felhasználásából és a művészi előadás felhasználásából származó jövedelem után bizonyítható költségeket érvényesít, akkor ezeket külön kell kezelnie, és a 2. oszlop 11. és 12. sorában kell feltüntetnie, legfeljebb az egyes jövedelmek összegének erejéig, azaz egyik jövedelem után sem érvényesíthet adóvesztést.

Amennyiben a törvény 19. szakasza alapján adókiadásokat igényelnek, ezek összesítve is feltüntethetők e táblázat 10. sorában, ha csak az 1-9. sorban feltüntetett jövedelemhez kapcsolódnak (azaz nem tartalmazzák az e táblázat 11. sorában feltüntetett bérleti díjat, és nem tartalmazzák az e táblázat 12. sorában feltüntetett műhasználatból és művészi előadásból származó jövedelmet).

Az 1. táblázat 11. sorának 1. oszlopában az ingatlanból származó bérleti díjbevétel és az 500 eurós összeg közötti pozitív különbözetet kell feltüntetni, a törvény 9. szakasza (1) bekezdésének g) pontja szerint. Az adóalapba tartozó ingatlanból származó bérbeadásból származó jövedelemhez kapcsolódó kiadásokat **az 1. táblázat 11. sorának 2. oszlopában** kell megállapítani az adóalapba tartozó ingatlanból származó bérbeadásból származó jövedelem és az összes ilyen jövedelem arányában (törvény 9. szakasz (1) bekezdés g) pontja), például: a **2025-es évben** az adózó ingatlanbérleti bevételeket szerzett (törvény 6. szakasz (3) bekezdése), az igazolható adókiadás 3.785 euró. **Az 1. táblázat 11. sorának 1. oszlopában a 9 448 EUR (9 948 EUR - 500 EUR) összeget kell feltüntetni. A 1. táblázat 2. oszlopának 11. sorában a kiadások összege 3 595,75 euró [(9 448: 9 948) x 3 785] kerül feltüntetésre.**

Az 1. táblázat 12. sorának 1. oszlopában a Szlovák Köztársaság területén lévő forrásból származó mű felhasználásából és művészi előadás felhasználásából származó jövedelmet csak akkor szükséges feltüntetni, ha az adóalany a törvény 43. szakaszának (14) bekezdésével összhangban előzetesen és írásban megállapodott az adófizetővel, hogy az adót nem vonják le a jövedelemből a törvény 43. szakasza szerint. Ha a mű felhasználásából és a művészi teljesítményből származó bevételhez kapcsolódó

igazolható költségek magasabbak, mint az ilyen bevétel, a különbözetet nem kell figyelembe venni, és a költségeket csak a bevétel összegéig kell kimutatni.

A 1. táblázatból az adatok a 10. sorból az 5. oldal 39. sorába (bevételek) és a 40. sorból (kiadások) valamint a 13. sorból a 6. oldal 58. sorába (bevételek) és a 59. sorába (kiadások) kerülnek át.

A **41. sorban** az előző sorok kitöltése után az Szja tv. 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelmek adóalapját (részleges adóalapját), a **60. sorban** az előző sorok kitöltése után az Szja tv. 6. § (3) és (4) bekezdése szerinti jövedelmek adóalapját (részleges adóalapját) kell kiszámítani. A **41-44. és a 61-64. sorokat** a kettős könyvvitelen könyvelő adózónak kell kitöltenie, míg a **XIII. SZAKASZBAN** kell feltüntetni azokat a tételeket, amelyekkel az adóalapot növelte vagy csökkentette.

Az az adózó, aki a törvény 6. szakasza szerinti bevételeket a SOA eljárások 8. szakaszának (4) bekezdése szerinti egyszerű könyvelési rendszerben számolja el, a záró könyvelési műveleteken belül a pénztárnaplóban bevételként könyvelt összes kifizetett bevételt és költséget módosítja. Azokat a kiadásokat, amelyek nem szerepelnek a jövedelemadó alapjában, vagy a törvény rendelkezései szerint az adóévben és összegben szerepelnek az adóalapban (bevételeket és kiadásokat növelő és csökkentő tételek), és ezért az ilyen adózónak a B típusú adóbevallás 43., 44., 63. és 64. sorát már nem kell kitöltenie, kivéve az alábbiakban foglaltakat. Ezeket a sorokat az egyszerű könyvvitelen könyvelő adózónak kell kitöltenie, ha kiegészítő bevallást nyújt be, vagy ha az üzleti vagy egyéb önálló vállalkozási, illetve bérbeadási tevékenység befejezését követően adóbevallást nyújt be, és az Art. 32. § (12) bekezdése szerinti eljárást követi, mivel az Art. 6. §-a szerinti jövedelmet szerző természetes személy, aki könyvelő szervezet, nem nyithat az Art. 16. § (9) bekezdése szerinti zárt könyvelést, mert nem rendelkezik a beszámoló jóváhagyására vonatkozó időszakkal. Az egyszerű számviteli rendszerben könyvelő természetes személy gazdálkodó szervezet pénzügyi kimutatásait úgy készíti el és hagyja jóvá is, hogy a pénzügyi kimutatások minden egyes összetevőjéhez aláírási jegyzőkönyvet csatol, azaz nem nyithatja meg újra a számviteli törvény 16. szakaszának (10) bekezdése szerinti lezárt könyvelést.

Az az adózó, aki a törvény 6. §-ának (10) és (11) bekezdése alapján költséget érvényesít, nem tölti ki a 43., 44., 63. és 64. sort, míg az adóalapot növelő és csökkentő tételek a törvény e rendelkezései alapján a nyilvántartásban szereplő bevételek vagy kiadások részét képezik.

Ez alól kivételt képeznek azok az esetek, amikor az adóalany az adóalapot a törvény 17. szakasza (19) bekezdésének h) pontja, valamint 34., 35. és 37. bekezdése, 19. szakasza (3) bekezdésének n) pontja és 21. szakasza (1) bekezdésének h) pontja harmadik albekezdésének rendelkezései szerint kell kiigazítani. Ezek az adóalap kiigazításai azokban az esetekben, amikor

- az adóalany nem felel meg a törvény 17. szakasza (19) bekezdésének h) pontjában meghatározott feltételeknek a szponzori költségek szponzorral szemben történő igénybevételére a sportszponzorációs megállapodás alapján (növeli az adóalapot),
- az adózó nem felel meg a legalább 48 000 EUR belépési árú személygépkocsira vonatkozó teljes éves értékcsökkenés vagy az éves értékcsökkenés időarányos részének igénybevételéhez szükséges adóalap-összeg feltételének (törvény 17. § (34) bekezdés), azaz a törvény 6. §-a szerinti jövedelemadó-alapja kevesebb, mint 12 000 EUR (növeli az adóalapot),
- az adóalany nem felel meg a 48 000 EUR vagy azt meghaladó bemeneti árú lízingelt személygépkocsi bérleti költségeinek igénybevételi lehetőségéhez szükséges adóalap-feltételnek (törvény 17. § 35. pont), azaz a törvény 6. §-a szerinti jövedelemadó-alapja alacsonyabb, mint 14 400 EUR (növeli az adóalapot),
- az az adóalany, aki a szakoktatásról és szakképzésről, valamint egyes törvények módosításáról és kiegészítéséről szóló, módosított 61/2015. sz. törvény 19. szakasza szerinti tanulószerveződés alapján gyakorlati képzést nyújt egy tanulónak, az adóalapot csökkenti az alábbi összeggel
- tanulóként 3 200 EUR-t, ha az adóalany az adóidőszakban több mint 400 órányi gyakorlati képzést biztosít,

- tanulóként 1 600 EUR, ha az adóalany az adó időszakban több mint 200 órányi gyakorlati képzést nyújt.
- az adózónak a fakultatív tagságból eredő tagdíjakra az adóalap 5%-ánál magasabb összegű adókiadása van (törvény 19. § (3) bekezdés n) pontja), azaz ebben az esetben az adózó az adóalapot a megállapított összeggel növeli,
- adókiadásában magasabb összeggel rendelkezik a promóciós cikkek részeként nyújtott borra olyan adóalany, akinek nem főtevékenysége az alkoholos italok előállítása, mint az adóalap 5%-a (törvény 21. § (1) bekezdés h) pont 3. alpontja), azaz ebben az esetben a megállapított összeggel növeli az adóalapot.

Példa:

Fizikai személy, vállalkozó, aki egyszerűsített könyvviteli rendszerben könyvel, 2025 januárjában beszerezett egy személygépkocsit 60 000 euró értékben. Másik személygépkocsija, amelynek belépési ára 48 000 euró vagy annál több, nincs a vállalati eszközök között. A 17. § 34. bekezdése szerint az adóalapot nem kell módosítani a ténylegesen érvényesített adóamortizációk (ebben az esetben 15 000 euró) és a korlátozott belépési ár alapján számított amortizációk (12 000 euró) közötti különbséggel, ha az adózó a 6. § szerint legalább a korlátozott belépési ár alapján számított amortizáció összegét (12 000 euró) eléri az adóalapban.

2025-ben az adózó a 6. § 1. és 2. bekezdése szerint 4 000 euró adóalapot fog kimutatni. Mivel ez az adóalap (jelen esetben az Szja tv. 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelem részleges adóalapja) alacsonyabb, mint a korlátozott mértékű adóleértékelés (12.000 euró), az adózó köteles az Szja tv. 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelem adóalapját (részleges adóalapját) 3.000 euróval, azaz a ténylegesen alkalmazott adóleértékelés (15.000 euró) és a korlátozott mértékű ráfordítási ár értékcsökkenés (12.000 euró) különbözetével növelni, mégpedig a 43. sorban az adóalapot növelő tételként.

A B típusú bevallásban a gépkocsi teljes éves értékcsökkenése az 1. táblázatban a 10. sor 2. oszlopában a költségek részeként jelenik meg.

Megjegyzés!

Ugyanezt az eljárást követik az adóalap kiigazításakor a törvény 17. szakasza (19) bekezdésének h) pontja és 35. szakasza, 19. szakasza (3) bekezdésének n) pontja és 21. szakasza (1) bekezdésének h) pontja harmadik albekezdése alapján. Az adóalapnak a törvény 17. szakaszának (37) bekezdése szerinti kiigazításakor az adóalapot a 44., illetve a 64. sorban kell csökkenteni.

Ha az adózónak a benyújtott B típusú adóbevallásban a 60. sorban nulla volt, és az adózó csak a bevétel összegének erejéig jelentett kiadásokat az 1. táblázat 11. vagy 12. sorában, akkor a kiegészítő adóbevallás 63. sorában az adózó beírja a helyes összeget, amellyel a (részleges) adóalapot növelni kell.

Az az adóalany, aki kettős könyvvitel szerint számol, nem tölti ki az 1. táblázatot. Csak a **41-46. és a 61-65. sorokat** kell kitöltenie. Az adózónak az adatokat a számviteli rendszernek megfelelően kell beírnia. Ha a kettős könyvvitel szerint könyvelő adózó közös vállalkozásból vagy közös egyéb önálló tevékenységből származó jövedelmet szerzett (törvény 10. § (2) bekezdése), a 41-46. sorokba csak a rá eső részt kell beírnia. Hasonlóképpen kell tennie annak az adóalanyának is, aki a törvény 6. szakaszának (3) és (4) bekezdése szerinti jövedelmet az érintett ingatlan társtulajdonosaként szerzi (a törvény 10. szakaszának (1) bekezdése).

A törvény 30. szakasza, 52zza (16) szakasza és 52zzb (5) szakasza alapján igényelt adóvesztesség.

A 47., 48., 49. és 50. oszlop 2-4. sorát az az adózó tölti ki, aki 2020-ban, 2021-ben, 2022-ben, 2023-ban és 2024-ben adóvesztességet számolt el, azt a 30. § 2020. január 1-jétől hatályos rendelkezései szerint érvényesítve, azaz az adóvesztességet a keletkezésének adóévet követő öt közvetlenül következő adóévben érvényesítve.

A 2020. évi vesztésglevonás összege azonban nem haladhatja meg a 45. sorban feltüntetett vállalkozói jövedelem és egyéb önálló vállalkozói jövedelem adóalapjának (részleges adóalapjának) 50%-át. A 2021., 2022., 2023 és 2024 évre bejelentett vesztesség esetén az adóvesztesség levonásának összege a 45. sorban feltüntetett adóalap (részleges adóalap) 100%-a lehet, ha az adóalany a törvény 2(w) szakasza alapján mikroadóalanyként minősül. Ha az adóalany nem minősül a törvény 2. szakaszának w) pontja szerinti mikroadózónak, az adóvesztesség levonásának összege 2021-re, 2022-re, 2023-ra és 2024-re vonatkozóan a 45. sorban feltüntetett adóalap (részleges adóalap) legfeljebb 50%-a lehet.

A 47. oszlop 4. sorában a 2020. évi adóvesztésnek a törvény 30. szakasza, 52zza. szakaszának (16) bekezdése és 52zzb. szakaszának (5) bekezdése alapján levonható összege szerepel, legfeljebb a 47. oszlop 2. sorában és 3. sorában szereplő összegek különbözetéig. A 48. oszlop 4. sorában szerepel a 2021. évi adóvesztésnek a törvény 30. szakasza, 52zza (16) szakasza és 52zzb (5) szakasza alapján levonható összege, legfeljebb a 48. oszlop 2. és 3. sorában feltüntetett összegek különbségével megegyező összeg erejéig. A 49. oszlop 4. sorában szerepel a 2022. évi adóvesztésnek a törvény 30. szakasza, 52zza (16) szakasza és 52zzb (5) szakasza alapján levonható összege, legfeljebb a 49. oszlop 2. és 3. sorában feltüntetett összegek különbségével megegyező összeg erejéig. Az 50. oszlop 4. sorában szerepel be a 2023. évi adóvesztésnek a törvény 30. szakasza, 52zza (16) szakasza és 52zzb (5) szakasza alapján levonható összege, legfeljebb az 50. oszlop 2. sorában szereplő összeg erejéig.

A 51. sorban a 2020-as évre vonatkozóan feltüntetett adóvesztesség szerepel, amelyet a megfelelő adózási időszakban lehet levonni, legfeljebb a 4. sor 47. oszlopában megadott összegig, de maximum a 45. sorban feltüntetett összegig.

A 52. sorban a 2021-es évre vonatkozó adóvesztességet tüntetik fel, amelyet a megfelelő adózási időszakban legfeljebb a 4. sor 48. oszlopában megadott összegig lehet levonni, de legfeljebb a 45. és 51. sorban megadott összegek pozitív különbségének megfelelő összegig.

A 53. sorban a 2022-es évre vonatkozó adóvesztesség szerepel, amely a megfelelő adózási időszakban legfeljebb a 4. sor 49. oszlopában megadott összegig, de maximum a 45. sorban megadott összeg és az 51. és 52. sorokban megadott összegek összegének pozitív különbségéig vonható le.

A 54. sorban a 2023-as évre vonatkozó adóvesztesség szerepel, amely a megfelelő adózási időszakban legfeljebb a 4. sor 50. oszlopában megadott összegig vonható le, de legfeljebb a 45. sorban megadott összeg és az 51., 52. és 53. sorokban megadott összegek összegének pozitív különbségéig.

Az 54a. sorban a 2024-es évre kimutatott adóvesztességet kell feltüntetni, amely az adott adózási időszakban számolható el legfeljebb a 4. sor 50a. oszlopában feltüntetett összegig, de legfeljebb a 45. sorban szereplő összeg és az 51., 52., 53. és 54. sorokban szereplő összegek együttesének pozitív különbözetéig.

A 55. sorban ezután csökken a jövedelemadó részleges alapja a 6. § (1) és (2) bekezdése szerint a korábbi adózási időszakok adóvesztései alapján, amelyek a 51., 52., 53. és 54. sorokban szerepelnek, de ezeket legfeljebb a 45. sorban megadott részleges adóalap mértékéig lehet érvényesíteni.

A törvény 30c. szakasza szerinti kutatási és fejlesztési kiadások (költségek) levonásának és a 30e. szakasz szerinti beruházási kiadások (költségek) levonásának alkalmazása

Az 56. és 57. sor kitöltése esetén a B típusú bevallás 1. és 1b. mellékletét is ki kell tölteni.

A törvény 30c. és 30e. §-a alapján a törvényben előírt költségek a törvény 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelem adóalapjából (részalapjából) levonhatók az adóvesztesség levonásával csökkentve.

Az **56. sorban** a törvény 30c. szakasza szerinti kutatási és fejlesztési kiadások (költségek) levonását az 1. mellékletben - a törvény 30c. szakasza szerinti kutatási és fejlesztési kiadások (költségek) levonása és a kutatási és fejlesztési projektek részletei - meghatározott számítás alapján kell elvégezni, a törvény 30e. szakasza szerinti beruházási kiadások (költségek) levonását pedig a törvény 30e. szakasza 1. mellékletének b) pontjában - a törvény 30e. szakasza szerinti beruházási kiadások (költségek) nyilvántartása és levonása - meghatározott számítás alapján kell elvégezni. Az adóalany nem érvényesíthet levonást a beruházási kiadásokra (költségekre) ugyanazon eszköz után, amelyre a törvény 30c. szakasza alapján kutatási és fejlesztési kiadásokra (költségekre) igényelt levonást. Az ilyen kiadások (költségek) levonása legfeljebb az 55. sorban feltüntetett, az Szja tv. 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelemadó adóalapjának (részalapjának) összegéig lehetséges.

Megjegyzés

A **2022. január 1-jén hatályos 52zzm § (3) bekezdése** szerint a **30e §-ban** foglaltak szerinti **beruházási költségek (kiadások) levonása a tárgyi eszközökre (a törvény 3. számú melléklete – Tárgyi eszközök a 30e § alkalmazásának céljából), számítógépes programokra (szoftverekre) és egyéb, használatba vett vagy üzleti vagyontárgyakra vonatkozóan érvényesíthető abban az időszakban, amelyre a beruházási tervet készítik, a 2021. december 31. után kezdődő adózási időszakra benyújtott adóbevallás keretében.**

Az **57. sorban** a törvény 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelem adóalapját (részleges adóalapját), csökkentve az 55. sorban szereplő adóvesztességgel, csökkentjük az 56. sorban szereplő kiadások (költségek) levonásával.

VII. SZAKASZ - A TŐKEJAVAKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELMI ADÓ KÜLÖNLEGES ALAPJÁNAK SZÁMÍTÁSA (a törvény 7. §-a) - euróban kifejezve

Ha az adózó a bevallás benyújtásának adózási időszakában tőkevagyonból származó jövedelmet szerzett (a törvény 7. szakasza), akkor mielőtt a **66-68. sorokban** kiszámítaná a jövedelemre vonatkozó különadó-alapot, a 2. táblázat 1-11. sorát, illetve 12. sorát is ki kell töltenie. Ha a 2. táblázat 7. sorának 2. oszlopában szereplő kiadás több, mint az abban a sorban szereplő jövedelem, akkor ezeket a kiadásokat csak a jövedelem mértékéig kell feltüntetni. A 2008. december 31-ig bizonyíthatóan a törvény 7. szakasza szerinti adóköteles jövedelem elérése érdekében szlovák koronában felmerült kiadásokat, amelyekkel a 2008. december 31. után végződő adóidőszakokban a jövedelem csökken, az átváltási árfolyamon kell euróra átszámítani, és a legközelebbi eurócentre kell kerekíteni. A tőkejavakból származó jövedelem tartalmazza a külföldről származó, az **V. SZAKASZBAN** meghatározott módon euróra átszámított jövedelmet is (a törvény 31. szakaszának (2) bekezdése alapján). A tőkevagyonból származó jövedelem a törvény 43. szakasza alapján nagyrészt forrásadó-köteles, de ez csak a területünkön szerzett jövedelemre vonatkozik (lásd a 2. táblázatot). Ezekben az esetekben a visszatartott adó elszámoltnak minősül, és az a jövedelem, amely után azt visszatartják, nem képezi részét a törvény 7. szakasza szerinti különadóalapnak (a törvény 7. szakaszának (10) bekezdése). Kivételt képeznek a törvény 43. szakasza (6) bekezdésének b) és c) pontjaiban említett tőkejavakból származó jövedelmek, amelyek esetében az adóalany választhatja, hogy az ezek után visszatartott adót előlegként kezeli. Ha az ilyen jövedelmet az adózó a bevallásban bevallja, a visszatartott adót előlegként kell kezelni (a törvény 43. szakaszának (7) bekezdése), és ha a visszatartott adó összege több, mint a B típusú bevallásban kiszámított adó, az adózó jogosult a visszatartott adó (egy részének) visszatérítésére, miután a többletösszeg visszatérítése iránti kérelmet nyújtott be (**XIV. SZAKASZ**).

A **12. sorban** a 2003. december 31-ig megszerzett olyan befektetési jegyek visszaváltásából (visszatérítéséből) származó (bruttó) jövedelem szerepel, amelyekre a **törvény 52b. szakaszának (11) vagy 52. szakaszának (20) bekezdése** szerinti adómentesség vonatkozik. Ezzel kapcsolatban a bevallás 130. sorát kell kitölteni, amely csak az ilyen jövedelmekre kivetett adóelőleg összegét mutatja.

Ha az adófizető köteles volt egészségbiztosítási járulékot fizetni a 2004. évi 580. törvény a egészségbiztosításról és a 2002. évi 95. törvény a biztosítási tevékenységről és egyes törvények módosításáról és kiegészítéséről (a továbbiakban: „egészségbiztosítási törvény”) szerint, tőkejavakból származó bevételeket, amelyeket a B típusú adóbevallás 1. oszlopában tüntet fel, csökkentheti a bizonyíthatóan megfizetett egészségbiztosítási járulékkal, mint a 2. oszlopban szereplő költségek részét. Mivel azonban az ilyen járulékokat az adófizető csak az egészségbiztosítás éves elszámolása alapján fizeti, és ez a következő adózási időszakban történik, amely az adóbevallás B típusú benyújtásakor figyelembe vett jövedelmeket követi, ezeket a kiegészítő bevalláson keresztül érvényesítheti, ha abban az évben, amikor ezeket fizette, már nem kapott ilyen jövedelmet, vagy érvényesítheti az adózási időszakban, amelyben ezeket fizette, ha ilyen jövedelmet kapott abban az adózási időszakban, amikor ezeket fizette, vagy választhatja, hogy mi a számára kedvezőbb (§ 32. § (12) törvény).

VIII. SZAKASZ - AZ ADÓALAP (részleges adóalap) KISZÁMÍTÁSA EGYÉB JÖVEDELEMBŐL (§ 8. törvény) – euróban

A **3. táblázat** az egyéb bevételeket mutatja. Ez nem a törvény 5-7. szakasza szerinti bevétel. A táblázat **1-16. sorában** az egyes jövedelemtípusok szerepelnek. Az 1-16. sorokban nem szereplő jövedelmeket a **17. sorban**, illetve egynél több jövedelemtípus esetén összesítve kell feltüntetni. A 17. sorban kell feltüntetni a nyugdíjfolyósító társaság által az öregségi nyugdíjmeztakarításokról szóló módosított 43/2004. sz. törvény (a továbbiakban: öregségi nyugdíjmeztakarításokról szóló törvény) 64a. § 13. pontja vagy 123ae. § b) pontja alapján kifizetett (visszatérített) összeget is, a kiadás ebben az esetben az öregségi nyugdíjmeztakarítások után fizetett önkéntes járulékok, de csak e bevétel összegéig.

A **18. sorban** a társasági tag által befektetett nem pénzbeli hozzájárulás magasabb értéke és a befektetett vagyon értéke közötti pozitív különbség szerepel, mégpedig abban az adózási időszakban, amelyben a természetbeni hozzájárulást vagy annak arányos részét visszafizetik, ha az adózó (a befektető) úgy dönt, hogy ezt a különbséget fokozatosan, legfeljebb hét egymást követő adózási időszak alatt teljes mértékben figyelembe veszi, évente legalább egy heted mértékben, kezdve attól az adózási időszaktól, amelyben a természetbeni hozzájárulást visszafizették (§ 8. (2) bekezdés).

A 2008. december 31-ig bizonyíthatóan szlovák koronában felmerült, a törvény 8. §-a szerinti adóköteles jövedelem eléréséhez szükséges kiadásokat, amelyekkel a 2008. december 31. után végződő adózási időszakokban a jövedelem csökken, az átváltási árfolyamon kell euróra átszámítani és eurócentre kerekíteni.

Ha a **2. oszlopban** az egyes sorokban **szereplő kiadások** nagyobbak, mint az **adott sorokban szereplő bevételek**, a kiadásokat csak a bevételek összegéig kell feltüntetni.

A törvény 8. szakasza (1) bekezdésének a) pontja szerinti jövedelem és a törvény 9. szakasza (1) bekezdésének g) pontja szerinti 500 EUR összeg pozitív különbözetét **az 1. sor 1. oszlopába** kell beírni. Az 1. sor 2. oszlopában az adóalapba tartozó, a törvény 8. szakasza (1) bekezdésének a) pontja szerinti jövedelemnek tulajdonítható kiadásokat az adóalapba tartozó jövedelem és az összes ilyen jövedelem arányában kell megállapítani (a törvény 9. szakasza (1) bekezdésének g) pontja). Például: az adóalany **2025-ben** csak alkalmi mezőgazdasági termelésből származó jövedelmet szerzett (a törvény 8. szakasza

(1) bekezdésének a) pontja) 1000 euró értékben, a törvény 8. szakasza (9) bekezdése szerinti kiadás 250 euró (25%, legfeljebb 5 040 euró évente). **Az 1. sor 1. oszlopába az 500 euró [1 000 - 500] összeget írja be. Az 1. sor 2. oszlopába a 125 EUR összegű kiadást [(500: 1 000) x 250] kell beírni. Az 1. oszlop 4., 5. és 6. sorában a törvény 9. § (1) bekezdés i) pontjának megfelelően az e sorokban feltüntetett jövedelemnek a törvény 8. § (5) és (7) bekezdése szerinti kiadásokkal csökkentett összege és az 500 EUR összeg közötti pozitív különbözetet kell feltüntetni (a 9. § (1) bekezdés i) pontja szerinti és a 2010. december 31-ig hatályos rendeletnek megfelelően a 2010. december 31. előtt szerzett ilyen ingatlanok értékesítéséből származó bevételekre is vonatkozik, azaz a 2010-re vonatkozó létminimum ötszöröséig, mégpedig 925,95 EUR-ig terjedő mentesség].**

Például az adóalany **2025-ben** szerzett adóköteles jövedelmet csak értékpapírok értékesítéséből (a törvény 8. szakasza (1) bekezdésének e) pontja) 3 000 euró értékben, amelyeket 2015-ben szerzett 1 200 euróért; **az 5. sor 1. oszlopába 1 300 EUR [3 000 - 1 200 - 500] összeget kell feltüntetni a törvény 9. szakasza (1) bekezdésének i) pontjával összhangban, és az 5. sor 2. oszlopába nem kell semmilyen összeget feltüntetni.**

A 11. sor 1. oszlopában az egészségügyi szolgáltató által a klinikai vizsgálat elvégzése során a jogosult által kapott pénzbeli és nem pénzbeli ellenszolgáltatást kell feltüntetni. A 2. oszlopban csak a költségeket kell feltüntetni, a bizonyíthatóan megfizetett állami egészségbiztosítási díjra, ha az egészségügyi szolgáltatót ilyen díj fizetésére kötelezték, valamint a klinikai vizsgálatban kapcsolatban bizonyíthatóan felmerült, az Ebtv. 8. § (3) bekezdés c) pontja szerinti költségeket.

A 15. sor a tőkealap hozzájárulásokból történő átcsoportosításából származó bevételt mutatja.

A 16. sor a virtuális valuta értékesítéséből származó bevételt mutatja.

A 17. sorban csak az **egyes jövedelemtípusok összegének erejéig** kell feltüntetni a kiadásokat, ha azok az 1-16. sorokban nem szereplő jövedelmek, pl. az adóalany az 1-14. sorokban feltüntetett jövedelmeken kívül kétféle, összesen 330 EUR (250 EUR + 80 EUR) összegű jövedelmet szerez, és a 250 EUR összegű jövedelemre 150 EUR, a 80 EUR összegű jövedelemre 100 EUR kiadást számol el. A 2. oszlopban szereplő kiadások összege 230 EUR (150 EUR + 80 EUR).

A 18. sorban nem szerepelnek költségek, mivel az adózó a jövedelem oszlopban már a költségek elszámolása után keletkező különbözetet mutatja.

A 69-től 71-ig terjedő sorokban az egyéb jövedelmekből származó adóalapot (részleges adóalapot) kell kiszámítani.

Ha az adózó az egészségbiztosítási törvény alapján egészségbiztosítási járulék fizetésére volt kötelezett, akkor az adózó a B típusú adóbevallásban feltüntetett egyéb jövedelmét csökkenti a 2. oszlopban szereplő kiadás részeként bizonyíthatóan fizetett egészségbiztosítással. Mivel azonban az adózó az ilyen járulékokat csak az éves egészségbiztosítási elszámolás alapján fizeti meg az azt az adózási időszakot követő adóévben, amelyre vonatkozóan a benyújtott B típusú adóbevallásban a kérdéses jövedelmet bevallotta, az adózónak kiegészítő bevalláson keresztül kell azokat érvényesítenie, ha abban az adózási időszakban, amelyben a járulékokat megfizette, még nem részesült ilyen jövedelemben, vagy abban az adózási időszakban kell azokat érvényesítenie, amelyben a járulékokat megfizette, ha abban az adózási időszakban, amelyben a járulékokat megfizette, ilyen jövedelemben is részesült, vagy azt választja, amelyik számára kedvezőbb.

IX. SZAKASZ - AZ ADÓ KISZÁMÍTÁSA a törvény 15. §-a szerint - euróban

Ebben a szakaszban az adóalany az adókötelezettséget az adott adóidőszakra vonatkozóan a következőképpen számítja ki

- a 4. szakasz (1) bekezdésének a) pontja szerint meghatározott adóalapból, mint az 5. szakasz szerinti munkaviszonyból származó jövedelemre vonatkozó részleges adóalap összegéből, csökkentve az adóalap nem adóköteles részeivel vagy azok egy részével (11. szakasz), valamint a 6. szakasz (3) és (4) bekezdése és a 8. szakasz szerinti jövedelemre vonatkozó részleges adóalapokkal; és
- a 4. § (1) bekezdés b) pontja szerint megállapított adóalapból a 6. § (1) és (2) bekezdés szerinti részleges jövedelemadó-alapként, amelyet az adóalap nem adóköteles részeivel vagy azok egy részével (11. §) csökkenteni kell; és
- a törvény 7. szakasza szerint meghatározott különadó-alapból; és
- a törvény 51e. szakasza szerinti különadóalapból, és
- a törvény 51ea. szakasza szerinti különadóalapból.

A törvény 11. §-a szerinti adóalap nem adóköteles részei a 47. § szerint kerülnek kerekítésre.

Az adózó a Htv. 11. § (1) bekezdése szerint a Htv. 5. §-a vagy 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelmek adóalapjából (részleges adóalapjából) vagy ezek együtteséből csak az adótehret nem viselő részeket alkalmazhatja (vonhatja le), és ezt a **72. sorba** írja be. Ha az adózó a törvény 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelmek adóvesztését jelentette be abban az adózási időszakban, amelyre vonatkozóan a bevallást benyújtja, és a törvény 5. szakasza szerinti jövedelmet is szerez, akkor csak a törvény 5. szakasza szerinti jövedelem adóalapját (részleges adóalapját) írja be ebbe a sorba.

Az adóalany adóalapjának nem adóköteles részét a 73. sorba kell beírni, kivéve, ha az adóalany kitöltötte a III. szakasz 29. sorát. Ezekben az esetekben csak az adóalany adóalapjának nem adóköteles része és a 30. sorban feltüntetett nyugdíjak éves összege közötti pozitív különbözetet kell beírnia. Az adózó adóalapjának nem adóköteles része 2025-ben 5 753,79 euró, ha az adózó megfelel a törvény 11. szakasza (2) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek, azaz a törvény 5. szakasza vagy 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelmére vonatkozó adóalapja (részleges adóalapja) vagy az ilyen jövedelmekre vonatkozó részleges adóalapok összege egyenlő vagy kevesebb, mint az alkalmazandó létminimum összegének 92,8-szorosa, amely 2025-re 25 426,27 EUR, ellenkező esetben az adóalap ezen nem adóköteles részét a törvény 11. szakasza (2) bekezdésének b) pontja szerint kiigazítják.

A 74. sort annak az adózónak kell kitöltenie, aki a III. szakaszban a 32. sorba beírta az adatokat. Az adóalap nem adóköteles részének a házastársra vonatkozó összegét a 74. sorba kell beírni. **A házastárs adóalapjának nem adóköteles része 2025-ben 5 260,61 EUR**, ha az adóalany megfelel a törvény 11. cikke (3) bekezdése a) pontjának első alpontjában és a 11. cikke (4) bekezdésében meghatározott feltételeknek, azaz a törvény 5. szakasza vagy 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelmére vonatkozó adóalapja (részleges adóalapja) vagy ezek összessége legfeljebb az alkalmazandó létminimum 176,8-szorosa, ami 2025-re 48 441,43 EUR, és a házastársnak nem volt saját jövedelme, ellenkező esetben az adóalap ezen nem adóköteles részét a törvény 11. szakasza (3) bekezdésének a) pontja második és harmadik albekezdése, valamint 11. szakasza (3) bekezdése a) pontjának b) alpontja szerint kiigazítják.

A 75. sorban a törvény 11. §-ának (8) bekezdése szerint az adóalap nem adóköteles részét kell feltüntetni a páneurópai magánnyugdíjtermékbe, valamint a külön jogszabály szerinti kiegészítő nyugdíjmeztakarításokba és a külföldön azonos vagy hasonló típusú kiegészítő nyugdíjmeztakarításokba

befizetett járulékok után bizonyíthatóan befizetett összegben, de legfeljebb évi 180 euró összeghatárig. Ahhoz, hogy az adóalapnak ez a nem adóköteles része alkalmazható legyen, a törvény 11. szakaszának (10) bekezdése szerinti törvényi feltételeknek kell teljesülniük, nevezetesen:

(a) A törvény 11. § (8) bekezdése szerinti kiegészítő nyugdij-megtakarítási hozzájárulásokat az adózó az alábbiak alapján fizette: a 2013. december 31. után megkötött tagsági szerződés alapján, vagy olyan tagsági szerződés módosítása alapján, amelynek része a juttatási terv megszüntetése, illetve az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1238 rendeletének 4. cikke szerinti, az európai személyes nyugdíjtermékről (PEPP) szóló szerződés alapján, annak hatályos szövegében.

(b) az adóalany nem kötött a módosított, a kiegészítő nyugdíjmegtakarításokról szóló 650/2004. sz. törvény (a továbbiakban: kiegészítő nyugdíjmegtakarítási törvény) szerinti más olyan részvételi szerződést, amely nem felel meg a törvény 11. cikke (10) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételeknek.

A **77. sorban** kell feltüntetni az adózónak a törvény 11. § (2), (3) és (8) bekezdése szerint számított adóalap nem adóköteles részeinek összegét, legfeljebb a törvény 5. §-a szerinti jövedelem vagy a törvény 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelem utáni adóalap (részleges adóalap) összegéig, vagy a nyomtatvány 72. sorában feltüntetett összegét.

Ha az adózónak az [5. szakasz](#) és a [6. szakasz \(1\) és \(2\)](#) bekezdése szerinti részleges jövedelemadó-alapjai összege van, akkor először az [5. szakasz](#) szerinti részleges jövedelemadó-alapját csökkenti a **77. sorban** a 11. szakasz (2), (3) és (8) bekezdésében említett adóalap nem adóköteles részeinek összegével, a törvény 11. szakaszának (12) bekezdésével összhangban. A 6. szakasz (1) és (2) bekezdése szerinti részleges jövedelemadó-alapot csak az adóalap nem adóköteles részeinek a 77. sorban feltüntetett összegéből fennmaradó összeggel csökkenti, a fennmaradó összeg a **91. sorban** feltüntetésre szerepel.

A **korlátozottan adóköteles adóalany adóalapját csökkenti az adóalany adóalapjának nem adóköteles része is (a törvény 11. szakaszának (2) bekezdése), ha az adóalany megfelel a törvény 11. szakaszában meghatározott feltételeknek. A korlátozottan adóköteles adóalany esetében a törvény 11. szakaszának (3) bekezdése szerinti házastárs adóalapjának nem adóköteles része és a törvény 11. szakaszának (8) bekezdése szerinti adóalapjának nem adóköteles része is csökken, ha a Szlovák Köztársaság területén lévő forrásokból származó adóköteles jövedelmének (törvény 16. szakasza) együttes összege az adott adózási időszakban legalább 90%-a az adott adóalany Szlovák Köztársaság területén lévő forrásokból és külföldi forrásokból származó összes jövedelmének (törvény 11. szakaszának (7) bekezdése). Az ilyen adózó kitölti továbbá a XI. SZAKASZ-t is.**

A **78. sorban** az adóalany az 5. szakasz szerint kiszámítja a függő tevékenységből származó jövedelem adóköteles összegét, csökkentve az adóköteles összeg nem adóköteles részeivel.

A **79. sorban** kell feltüntetni azt az összeget, amellyel az adóalapot a törvény 11. szakaszának (11) bekezdése és 52zza. szakaszának (2) bekezdése alapján növelik. A törvény 52zza. §-ának (2) bekezdése alapján, ha az adózónak a nyugdij-előtakarékossági törvény 64a. §-ának (13) bekezdése és 123ae. §-ának b) pontja alapján fizettek ki összeget, és az adóalany a korábbi adómegállapítási időszakokban az adóalap adómentes részét az önkéntes nyugdíjcélú megtakarításokhoz való önkéntes hozzájárulásra a törvény 11. §-ának (8) bekezdése szerint, a 2019.12.31-ig hatályos szövegezésben alkalmazta, köteles az adóalapját annak az adóidőszaknak a végétől számított három adóidőszakon belül, amelyben az összeg kifizetésre került, növelni a nyugdíjcélú megtakarítások után fizetett önkéntes hozzájárulások azon összegével, amellyel a korábbi adóidőszakokban csökkentette az adóalapját.

A törvény 11. § (11) bekezdése szerint, ha az adózónak a kiegészítő nyugdíj-megtakarításról szóló törvény alapján előtörlesztést fizettek ki, és az adóalap adómentes részét a korábbi adózási időszakban kiegészítő nyugdíj-megtakarításra fordította, köteles az adóalapot annak az adózási időszaknak a végétől számított három adózási időszakon belül, amelyben ez az összeg kifizetésre került, növelni a kiegészítő nyugdíj-megtakarításra befizetett járulékok azon összegével, amellyel az adóalapot a korábbi adózási időszakokban csökkentette.

A **80. sorban** az adózónak az adóalapot a törvény 4. szakasza (1) bekezdésének a) pontja szerint kell kiszámítania (78. r. + 65 + 71 + 79), az így kiszámított, a törvény 4. szakasza (1) bekezdésének a) pontja szerint megállapított adóalapot a 79. sorban feltüntetett összeggel növelve.

A törvény 15. szakasza a) pontjának (1) bekezdése szerinti adót az adózó a 81. sorban számítja ki a törvény 4. szakasza (1) bekezdésének a) pontja szerint meghatározott adóalapból, a 47. szakasznak megfelelően kerekítve.

A **82-84. sort** annak az adózónak kell kitöltenie, aki a törvény 5. §-a, 6. §-ának (3) és (4) bekezdése és 8. §-a szerint külföldön adóköteles jövedelmet szerzett, amely a vonatkozó kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény vagy a törvény alapján mentesül a Szlovák Köztársaságban történő adóztatás alól. A jövedelemkizárás szempontjából a törvény 5. szakasza, 6. szakaszának (3) és (4) bekezdései, valamint 8. szakasza szerinti külföldi adóztatás alá eső adómentes jövedelmek együttes összege az 5. szakasz, 6. szakaszának (3) és (4) bekezdései, valamint 8. szakasza szerinti jövedelmek alapján számított adóalap és a 17. szakasz 14. pontja alapján számított adóalap.

Ezeket a sorokat az az adóalany is kitölti, akinek nem szerződő államból származó függő tevékenységből származó jövedelme van, és ezt a jövedelmet bizonyíthatóan külföldön adóztatták, vagy az az adóalany, akinek ez a jövedelme olyan államból származó külföldi forrásból származik, amellyel a Szlovák Köztársaság kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményt kötött, és ezt a jövedelmet bizonyíthatóan külföldön adóztatták, ha ez az eljárás az adóalany számára előnyösebb [45. § (3) bekezdés].

A **84. sorba** a törvény 4. szakasza (1) bekezdésének a) pontja alapján a külföldi forrásból származó jövedelem kizárása után meghatározott adóalapot terhelő adót kell beírni.

A **85-89. sort** annak az adózónak kell kitöltenie, aki az Szja tv. 5. §-a, 6. § (3) és (4) bekezdései, valamint 8. §-a szerinti olyan külföldi forrásból származó jövedelmet szerzett, amely után a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények alapján a külföldön megfizetett adó a vonatkozó kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény (Szja tv. 45. § (1) bekezdése) szerint beszámításra kerül a belföldi adókötelezettségbe, a 86. sorban a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény alapján megfizetett adó összegét kell feltüntetni. A külföldi forrásból származó jövedelem adóalapból való kizárása és a külföldön megfizetett adó beszámítása céljából a külföldi forrásból származó jövedelemnek a törvény szerinti kapcsolódó költségekkel csökkentett, valamint a költségekkel, az adóalap nem adóköteles tételeivel és a külföldi szabályozás szerint levonható tételekkel csökkentett külföldi forrásból származó jövedelmet kell tekinteni.

A külföldről származó jövedelmek (adóalapok) 5. szakasza, 6. szakaszának (3) és (4) bekezdései, valamint 8. szakasza szerinti, a külföldön megfizetett adó beszámítása céljából a külföldön megfizetett adó beszámítása szempontjából a 5. szakasz, 6. szakaszának (3) és (4) bekezdései, valamint 8. szakasza szerinti jövedelmekre számított adóalap és a 17. szakasz 14. pontja szerint számított adóalap együttese. Ha a 87. sorban a kiszámított százalékos érték nagyobb, mint 100, akkor legfeljebb 100-at kell beírni.

A **90. sorba** a törvény 4. szakasza (1) bekezdésének a) pontja szerint meghatározott adóalapot terhelő adót kell beírni a kizárás és a jóváírás után.

A **91. sorba** az adóalanynak az adóalap fel nem használt adómentes részének egyenlegét kell beírnia a **77. sorból**.

A **92. sorban** az 57. sorban említett, a törvény 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelem adóköteles összegét kell feltüntetni, csökkentve az adóköteles összeg adómentes részének a 91. sorból származó egyenlegével.

A **94. sorban** az adóalany a törvény 4. szakasza (1) bekezdésének b) pontja szerint kiszámítja az adóalapot, amelyet megnövel a 93. sorban szereplő összeggel.

A **95. sorban** kell feltüntetni a törvény 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése szerinti vállalkozásból és egyéb önálló tevékenységből származó adóköteles jövedelmet (visszatérítést), amely a törvény 15. szakasza szerinti adómérték meghatározásához szükséges.

Az adóköteles jövedelem összegét abban az összegben kell feltüntetni, amelyben az adózó azt az egyszerű számviteli rendszerben elszámolja, vagy arról az Szja tv. 6. § (10) vagy (11) bekezdése szerinti adóügyi nyilvántartást vezet. Ez azt jelenti, hogy ezen adóköteles jövedelmek összege tartalmazza mindazokat a 39. sorban felsorolt adóköteles jövedelmeket, amelyeket a törvény 6. § (1) és (2) bekezdésében említett jövedelmek növelnek, amelyeket az adózó az egyszerű számviteli rendszerben számol el vagy a törvény 6. § (10) vagy (11) bekezdése szerint adóügyi nyilvántartást vezet, és amelyek azért nem szerepelnek a 39. sorban, mert forrásadóval kerülnek elszámolásra, azaz nem részei az ezen jövedelmek adóalapjába (részleges adóalapjába) tartozó adóköteles jövedelmeknek.

A kettős könyvvitelt alkalmazó adózó esetében ezek azok az összegek, amelyeket az adózó a bevételek között, azaz a 6. számviteli csoport - bevételek - számláin számol el.

Ha a 95. sorban feltüntetett ilyen adóköteles jövedelem összege nem haladja meg a 100 000 eurót, vagy a jövedelem nem haladja meg a 100 000 eurót, az adózónak az adót a törvény 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti vállalkozási és egyéb önálló tevékenységből származó jövedelem adóalapjának (részleges adóalapjának) 15%-os adómértékével kell újraszámítania, és ezt a 96. sorba kell beírnia.

Ha az adóköteles jövedelme meghaladja a 100 000 eurót, vagy a bevétele meghaladja a 100 000 eurót, az adókulcsát a törvény 15(a)(3) szakasza határozza meg.

A törvény 4. szakasza (1) bekezdésének b) pontja szerint meghatározott adóalapot terhelő adót az adózó a **96. sorban** számítja ki, a 47. szakasznak megfelelően kerekítve.

A **97. és 98. sort** annak az adózónak kell kitöltenie, aki a törvény 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése szerinti, külföldön adóköteles jövedelemmel és olyan adóvesztéssel rendelkezik, amely a Szlovák Köztársaságban a vonatkozó kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény vagy a törvény alapján adómentes. A törvény 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti, a jövedelemmentesség szempontjából külföldön adóköteles, adómentes jövedelmek együttes összege a 17. § (14) bekezdése szerint számított adóalap vagy adóvesztesség.

A **99. sorba** a törvény 4. szakasza (1) bekezdésének b) pontja alapján a külföldi forrásból származó jövedelem kizárása után meghatározott adóalapot terhelő adót kell beírni.

A **100-104. sort** annak az adózónak kell kitöltenie, aki az Szja tv. 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti külföldi forrásból származó olyan jövedelmet szerzett, amely után a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények alapján a külföldön megfizetett adó a vonatkozó kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény (Szja tv. 45. § (1) bekezdés) szerint beszámításra kerül a belföldi adókötelezettségbe, a 101. sorban a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény alapján megfizetett adó összegét kell feltüntetni. A külföldi forrásból származó jövedelem adóalapból való kizárása és a külföldön megfizetett adó beszámítása céljából a külföldi forrásból származó jövedelemnek a törvény szerinti kapcsolódó költségekkel csökkentett, valamint a költségekkel, az adóalap nem adóköteles tételeivel és a külföldi szabályozás szerinti levonásokkal csökkentett külföldi forrásból származó jövedelmet kell tekinteni.

A törvény 6. szakaszának (1) és (2) bekezdése szerinti, külföldi forrásból származó jövedelmek (adóalapok) összessége a külföldön megfizetett adó beszámítása céljából a 17. szakasz (14) bekezdése szerint számított adóalap. Ha a 102. sorban a számított százalékos érték 100-nál magasabb, akkor legfeljebb 100-at kell beírni.

A **106. sorba** az adózónak a 68. sorban feltüntetett tőkejövedelem alapján meghatározott különadó-alap 19%-ának megfelelő adót kell beírnia.

A **107-114. sort** annak az adóalanynak kell kitöltenie, aki a törvény 7. szakasza szerinti jövedelmet külföldi forrásból szerezte, ha a vonatkozó kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény alapján elkerüli az ilyen jövedelem kettős adóztatását. E sorok kitöltésekor az adózónak ugyanazt az eljárást kell követnie, mint a 82-89. sorok kitöltésekor, azaz a 82-89. sorok kitöltésére vonatkozó utasításokat kell megfelelően alkalmaznia.

Ha az adózó nem veszi igénybe a törvény szerinti adóbónuszt (117. sor) vagy a törvény 33a. szakasza szerinti kamatadó-bónuszt (123. sor), és a 116. sorban feltüntetett összeg nem haladja meg a 17 eurót, vagy ha az adózó nem veszi igénybe a törvény szerinti adóbónuszt (117. sor) vagy a törvény 33a. szakasza szerinti kamatadó-bónuszt (123. sor), és az összes adóköteles jövedelme nem haladja meg a törvény 11. szakasza (2) bekezdésének a) pontja szerinti összeg 50 %-át, a 116. sorban nullát kell feltüntetni. A törvény 11. szakaszának (6) bekezdésében említett korlátozott adókötelezettségű adóalany a törvény 46a. szakasza szerinti eljárást alkalmazza, ha a Szlovák Köztársaságban lévő forrásokból származó adóköteles jövedelme (a törvény 16. §-a) az adott adózási időszakban a Szlovák Köztársaságban lévő forrásokból és külföldi forrásokból származó összes jövedelmének legalább 90%-át teszi ki. Az ilyen adózónak ki kell töltenie a XI. SZAKASZ-t is.

A **116. sorban** a törvény 4. szakasza szerint megállapított adóalapra, a törvény 7. szakasza szerinti különadóalapra és a törvény 51e. szakasza szerinti különadóalapra és a törvény 51ea. szakasza szerinti különadóalapra (a 2. számú melléklet 90. r. + 105. r. + 115. r. + 28. r.) vonatkozó adót (adókötelezettséget) kell feltüntetni.

A **116a. sort** csak akkor kell kitölteni, ha a 34. és 34a. sorok kitöltésre kerültek, azaz az adózó a törvény 33. szakaszának (8) bekezdése szerinti eljárást alkalmazza. A 38. és 45. sorok összegét meg kell növelni a 34a. sorban szereplő másik személy adóalapjának teljes összegével, ha a másik személy 12 hónapon keresztül teljesítette a törvény szerinti adóbónusz igénybevételének feltételeit. Ha a második kedvezményezett csak az év egy részében teljesítette a feltételeket, akkor az adózónak a 38. és 45. sorok összegét a 34a. sorban feltüntetett adóalapnak csak azon hónapokra vonatkozó arányos részével kell növelnie, amelyek kezdetén a feltételek teljesültek, pl., ha az adózó a 34. sorban a januártól októberig tartó hónapokat jelölte meg, és a 34a sorban 12 000 EUR összeget tüntetett fel, akkor a 38. és 45. sorok összegét 10 000 EUR-val kell növelni (12 000 / 12 hónap × 10 hónap).

Megjegyzés:

Ha a második kedvezményezettnek a 2025-ös adóévre vonatkozóan B típusú bevallást kell benyújtania, akkor a második kedvezményezett 38. és 45. sorban szereplő adóalapjainak összegét kell felhasználni az adóalany adóalapjának növelésére.

A **117. sorban** az adófizetővel közös háztartásban élő valamennyi olyan eltartott gyermek után járó adóbónusz összesített összegét kell feltüntetni, akik a törvény alapján a teljes adózási időszakban jogosultak az adóbónuszra. Ha a törvény szerinti adóbónuszra való jogosultság feltételeinek egynél több adózó felel meg, akkor az adóbónuszt csak egyikük igényelheti valamennyi eltartott gyermek után az adózási időszakban, vagy a törvény szerinti adóbónusz arányos részét igényelheti valamennyi gyermek után az egyik adózó az adózási időszak egy részére, a másik adózó pedig az adózási időszak fennmaradó részére. A korlátozottan adóköteles adóalany is igényelheti a törvény szerinti adóbónuszt, ha a Szlovák Köztársaságban lévő forrásokból származó adóköteles jövedelmének (a törvény 16. szakasza) együttes összege az adott adózási időszakban eléri az adóalany Szlovák Köztársaságban lévő forrásokból és külföldi forrásokból származó összes jövedelmének legalább 90 %-át (a törvény 33. szakaszának (9) bekezdése). Ha az az adóalany, aki a törvény alapján adóbónuszt igényel, és a törvény 33. szakaszának (8) bekezdése szerinti eljárást alkalmazza, azaz az adóbónuszra való jogosultság összegének kiszámítása céljából a jövedelemre vonatkozó adóalapot (részadóalapot) megnöveli az 5. § vagy a 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelemre vonatkozó adóalappal (részadóalappal) vagy azok együttes összegével a másik jogosultnál is, szükséges, hogy a második meghatalmazott személy, aki korlátozottan adóköteles adóalany, és aki a háztartásában élő gyermeket (gyermeket) tart el, szintén elérje az adott adózási időszakban a Szlovák Köztársaság területén lévő forrásokból származó adóköteles jövedelmének (a törvény 16. szakasza) legalább 90%-át a Szlovák Köztársaság területén lévő forrásokból és külföldi forrásokból származó összes jövedelmének. Az ilyen adóalany kitölti továbbá a XI. SZAKASZ 146. és 146a sorát is.

Ha az adózó a 2025-ös adóévben az 5. § szerinti jövedelmekből származó adóalapot (részadóalapot), vagy a 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelmekből származó adóalapot (részadóalapot), illetve ezek összegét, vagy a törvény 33. § (8) bekezdése szerinti megnövelt adóalapot (részadóalapot) ért el, amely meghaladja a Szlovák Köztársaság Statisztikai Hivatala által a 2023-as naptári évre megállapított, a gazdaságban dolgozó alkalmazott átlagos havi bérének 12-szeresének 1,5-szeresét (a Szlovák Köztársaság gazdaságában a 2023. évre vonatkozó átlagos havi bér 1 430 €, azaz $12 \times 1\,430 = 17\,160$; $17\,160 \times 1,5 = 25\,740$), akkor az adóbónusz minden eltartott gyermek után csökken a különbség egytizedével az 5. § szerinti jövedelmekből származó adóalap (részadóalap), illetve a 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelmekből származó adóalap (részadóalap), ezek összege vagy a megnövelt adóalap (részadóalap) és a Szlovák Köztársaság Statisztikai Hivatala által a 2023-as naptári évre megállapított, a gazdaságban dolgozó alkalmazott átlagos havi bérének 12-szeresének 1,5-szerese közötti különbség alapján.

Az adózónak a **118-122. sorokat** hasonló módon kell kitöltenie. A **118. sorban** az adót (adókötelezettséget) a törvény szerinti adóbónusszal csökkentve kell feltüntetni. Az az adózó, aki nem veszi igénybe a törvény szerinti adóbónuszt, a 118. sorba mindig ugyanazt az adóösszeget írja be, mint a 116. sorba. A **121. sor kitöltése** esetén a bevallás **XIV. SZAKASZÁBAN** szereplő igényt is ki kell tölteni.

A **123. sort** annak az adózónak kell kitöltenie, aki a **IV. SZAKASZ-t** is kitöltötte. Ha az adózó igényli a fizetett kamatok után járó adóbónuszt, és a lakáshitel-szerződést legkésőbb 2023.12.31-ig kötötték, a fizetett kamatok után járó adóbónusz az adott adózási időszakban fizetett kamatok 50%-ának megfelelő összeg, de legfeljebb évi 400 euró. Ha az adófizető a fizetett kamatokra vonatkozó adóbónuszt igényli,

és a lakáshitel-szerződést legkorábban 2023.12.31. után kötötték, a fizetett kamatokra vonatkozó adóbónusz a vonatkozó adózási időszakban fizetett kamatok 50%-ának megfelelő összeg, de legfeljebb évi 1 200 EUR. Ha a lakáshitel kamatperiódusa, amely alatt az adóalany jogosult erre az adóbónuszcra, az adóévben kezdődött vagy ért véget, akkor a 123. sorba a törvény 33a. §-a alapján fizetett kamatra vonatkozó adóbónusznak a törvényben meghatározott, a jogosultság keletkezése szerinti naptári hónapok számának megfelelő maximális összegből a kifizetett kamatra vonatkozó adóbónusz időarányos részének megfelelő összeget kell beírni.

1.példa:

A lakáscélú hitel kamatozása 2020 novemberében kezdődött, 2025-ben az adózó 760 € összegű kamatot fizetett.

*Az egész adózási időszakra járó adóbónusz a megfizetett kamatok után **380 €** lenne (a $760 \text{ €} \cdot 50\% = 380$ €).*

*Mivel azonban ez a hitel **az ötödik évben** van, az adózó csak az adóbónusz arányos részére jogosult, amely a naptári hónapok számának megfelelően **316,70 €** ($380 : 12 = 31,67 \times 10 \text{ hónap} = 316,70 \text{ €}$).*

2. példa:

Az adózó 2025 januárjában írta alá a lakáscélú hitelszerződést, amikor a hitel kamatozása is megkezdődött.

*Az adózó **3 000 €** összegű kamatot fizetett. A megfizetett kamatok után **1 200 €** összegű adóbónuszt érvényesíthet*

[(a $3\,000 \text{ €} \cdot 50\% = 1\,500 \text{ €}$, azonban a naptári évre vonatkozó maximális összeg $1\,200 \text{ €}$)].

Ha a hitel kamatozása például márciusban kezdődött volna, az adózó csak az adóbónusz arányos részére lenne jogosult (10 hónapra).

*Ebben az esetben a megfizetett kamatok után **1 000 €** összegű adóbónuszt érvényesíthetne [(a $3\,000 \text{ €} \cdot 50\% = 1\,500 \text{ €}$, de a naptári évre vonatkozó maximális összeg $1\,200 \text{ €}$), így az $1\,200 \text{ €}$ arányos része 2025-re $1\,000 \text{ €}$ ($1\,200 / 12 = 100 \times 10 = 1\,000$)].*

*Az adózó tehát **1 000 €** összegű adóbónuszcra lenne jogosult a megfizetett kamatok után.*

A 124. sorban az adó (adókötelezettség) kerül feltüntetésre, amelyet csökkenteni kell a törvény szerinti adóbónusszal, valamint a törvény 33a. §-a szerinti, a megfizetett kamatok utáni adóbónusszal. **A 146. sorban** fel kell tüntetni minden adóköteles jövedelmet, amely a **korlátlan adókötelezettségű** és a **korlátozott adókötelezettségű** adózóra vonatkozik, és amely Szlovákia területéről, illetve külföldről származik. Ezeket a jövedelmeket nemcsak az adóbevallásban, hanem a kifizető által, az adó törvény 43. §-a alapján levont forrásadóval is adóztatják. **A 146a. alsorban** pedig azok az adóköteles jövedelmek kerülnek feltüntetésre, amelyek a 146. sorban szerepelnek, de kizárólag Szlovákia területéről származnak.

A 128. sorban a munkáltató vagy az adóhatóság által tévesen kifizetett munkavállalói járulék összege szerepel. Ezt a sort csak akkor kell kitölteni, ha az adózó a munkavállalói prémiumot a munkáltatótól igényelte, vagy az A típusú adóbevallásban igényelte, és utólag derül ki, hogy nem volt jogosult rá (más típusú jövedelmet is szerzett abban az évben, amelyre a munkavállalói prémiumot igényelte, pl. a törvény 8. szakasza szerinti egyéb jövedelmet ingatlan értékesítéséből).

A törvény 43. szakasza szerinti forrásmegvonással beszedett előleg összegét az adózónak a **129. sorba** kell beírnia, de csak azzal a feltétellel, hogy az az adózó **által a bevallásban feltüntetett** (a B típusú

bevallás 28. hivatkozásában részletezett) **jövedelméből beszedett előleg**. **A 130. sorban** kell feltüntetni a 2003. december 31. előtt megszerzett olyan befektetési jegyek visszaváltásából (visszafizetéséből) származó jövedelem után beszedett adóelőleg összegét, amelyekre a **törvény 52b. § (11) vagy 52. § (20) bekezdése** szerinti mentesség vonatkozik, és amelyeket **az adózó a 2. számú melléklet 12. sorában szerepeltetett**. A visszatartott vagy előre megfizetett adóelőleget, illetve előleget az adó biztosításra az adózónak a **131-134. sorokba** kell beírnia.

A 135. és 136. sorokat az előnyomtatásnak megfelelően kell kitölteni, és ezekben a sorokban vagy visszatérítendő adó (135. sor), vagy túlfizetés (136. sor) keletkezik.

X. SZAKASZ - A KIEGÉSZÍTŐ ADÓBEVALLÁSBÓL SZÁRMAZÓ ELTÉRÉSEK – euróban

Ha az adózó a 2025-es adóévre vonatkozóan B típusú kiegészítő adóbevallást nyújt be, ezt a részt euróban kell kitölteni (a részleteket lásd az utasítás 3. pontjában). A kiegészítő adóbevallás 137. sorában a 116. sorból azt az adókötelezettséget kell feltüntetni, amelyet az adózó a „rendes” adóbevallás vagy adott esetben a közvetlenül megelőzően benyújtott adóbevallás 116. sorába, vagy az A típusú adóbevallás 56. sorába, vagy az éves bevallás 06. sorába írt be. Hasonlóan kell eljárni a B típusú kiegészítő bevallás 138-144. sorában is.

XI. SZAKASZ – AZ ADÓZÓRA VONATKOZÓ TOVÁBBI ADATOK

A 145. sorban a korlátozott felelősségű adóalany adóügyi illetősége szerinti államot kell feltüntetni, azaz azt az államot, amelyben az adóalany „világszintű” jövedelme adózik. Ezt a sort minden egyes korlátozottan adóköteles adózónak ki kell töltenie.

A 146. és a 146a. sort a törvény 11. § (7) bekezdése, 33. § (9) bekezdése, 33a. § (10) bekezdése és 46a. §-a szerinti eljárást alkalmazó korlátozottan adóköteles adózónak kell kitöltenie, azaz annak az adóalanyának, aki a világjövedelmének legalább 90%-át a Szlovák Köztársaság területén szerzi, és jogosult a törvény 11. szakaszának (3) és (8) bekezdése szerinti nem adóköteles részek, a törvény szerinti adóbónusz és a törvény 33a. szakasza szerinti kamatok utáni adóbónusz alkalmazására, vagy olyan adó megállapításának és megfizetésének elmulasztására, amely az adóköteles időszakra vonatkozóan nem haladja meg a 17 eurót, vagy ha az adóalany összes adóköteles jövedelme nem haladta meg az adóalanyra vonatkozó nem adóköteles rész 50%-át (törvény 11. szakasza (2) bekezdésének a) pontja). **A 146. sort és a 146a. sort** annak a korlátozottan adóköteles adózónak (rezidens vagy nem rezidens) is ki kell töltenie, aki a törvény 33. § (8) bekezdésének alkalmazása szempontjából a második jogosult személy.

Ez a rész kitöltésre kerül az korlátozott adókötelezettségű adóalany által is, aki a § 33 (8) bekezdése szerinti második jogosult személy. **A 146. sorban** a (világszerte) adóköteles jövedelmek szerepelnek, amelyeket az adóbevallás révén adóztatnak, beleértve azokat a jövedelmeket is, amelyeket például forrásadóval adóztatnak. **A 146a. sorban** az adóalany csak a Szlovák Köztársaságból származó adóköteles jövedelme szerepel, amelyeket az adóbevallás révén, illetve például forrásadóval adóztatnak.

A 147. sort a Szlovák Köztársaság területén korlátozottan adóköteles adóalany tölti ki, aki kettős könyvvitel szerint számol, és akinek a 61. vagy 62. sorban szereplő gazdasági eredménye tartalmazza a Szlovák Köztársaság területén található ingatlanok bérbeadásából származó jövedelmet is.

A 148. sort a Szlovák Köztársaság területén korlátozottan adóköteles adózónak kell kitöltenie, aki az egyszerű könyvvitel vagy a kettős könyvvitel rendszerében számol, vagy a törvény 6. §-ának (11) bekezdése szerinti adónyilvántartást vezet, és akinek a 39. r. szerinti jövedelme vagy a 41. vagy 42. r.

szerinti gazdasági eredménye tartalmazza a Szlovák Köztársaság területén található ingatlanok átruházásából származó jövedelmet vagy bevételt is, amely az adózó üzleti vagyonába tartozik.

A 149. sort a törvény 49. szakaszának (7) bekezdése szerinti eljárást alkalmazó korlátozott adókötelezettségű adóalany tölti ki, azaz az adóalany, aki a Szlovák Köztársaság területén található állandó telephelyét zár be, és nincs más adóköteles jövedelme, kivéve azokat a jövedelmeket, amelyek után az adókötelezettséget forrásadóval elégítik ki, vagy nincs más állandó telephelye a Szlovák Köztársaság területén. Ez utóbbi köteles legkésőbb az állandó telephely bezárásának hónapját követő három naptári hónapon belül bevallást vagy jelentést benyújtani. Ha a Szlovák Köztársaság területén található állandó telephelyét megszüntető adóalany a forrásadóval fizetendő adókötelezettséget kielégítő jövedelemtől eltekintve más adóköteles jövedelemmel rendelkezik, vagy a Szlovák Köztársaság területén található más állandó telephelye van, köteles a törvény 49. szakaszának (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül bevallást benyújtani.

A 150. sorban az adózónak a Szlovák Köztársaság területén található állandó telephelyek számát kell feltüntetnie. Ha a korlátozottan adóköteles adóalany egynél több állandó telephellyel rendelkezik a Szlovák Köztársaság területén, az adóalany a **XIII. SZAKASZBAN** fel kell tüntetnie a telephelyek pontos címét.

XII. SZAKASZ - NYILATKOZAT a természetes személy által a törvény 50. szakasza alapján befizetett jövedelemadó részének átutalásáról

A 151. és 152. sort akkor kell kitölteni, ha az adózó a törvény 50. §-ából eredő eljárást alkalmazza, azaz a befizetett adórész speciális célokra történő felhasználásának intézményét alkalmazza. Az adózónak a 151. sorban feltüntetett kedvezményezett adatait a kedvezményezettek listájából kell megtudnia, amelyet a Szlovák Köztársaság Közjegyzői Kamarája évente közzétesz annak a naptári évnek a január 15-ig, amelyben a kedvezményezett a befizetett adó 2 %-os vagy 3 %-os részesedését kaphatja.

Az adóazonosítószámot jobbról kell igazítani, és ha 12 számjegynél kevesebbet tartalmaz, a fel nem használt mezőket üresen kell hagyni.

A § 50 (1) a) bekezdése szerinti fizetett adó 3%-áig terjedő részt az a magánszemély utalhatja át a kedvezményezettnek, aki az adóévben a 406/2011 számú önkéntességről szóló törvény és az azt módosító későbbi előírások szerint legalább 40 órányi önkéntes tevékenységet végzett, és erről írásos igazolást nyújt be, amely a bevallás melléklete. A § 50 (1) bekezdése szerint az önkéntes tevékenységet írásos igazolással kell bizonyítani, és a 406/2011 számú törvény 4. § (9) bekezdése alapján, ha az önkéntes kéri, a küldő szervezet köteles írásos igazolást kiadni az önkéntes tevékenység időtartamáról, terjedelméről és tartalmáról, valamint írásos értékelést adni az önkéntes tevékenységről.

Az adóalany, aki megfelel a 3%-os részesedés átutalásának feltételeinek, a 151. sorban jelöli a megfelelő négyzetet.

Ha az adóalany a jelöléssel hozzájárul, az adóhatóság köteles a § 50 (8) bekezdésének megfelelően értesíteni a kedvezményezettet az adóalanyról, aki az adó fizetett részét utalja, nevével, vezetéknevével és állandó lakcímével.

A 2025. adóévre benyújtott B típusú adóbevallásban a 152. sorban **2% vagy 3%-ot** kell feltüntetni a 124. sorban szereplő fizetett adóból, minimum 3 euró. A fizetett adó arányának megfelelő összeg a § 47 törvény szerint kerekítendő.

A 153. sorban a szülő(k) adatait kell feltüntetni – személyi szám, vezetéknév és keresztnév – abban az esetben, ha az adóalany a § 50aa szerinti eljárást alkalmazza, és él a lehetőséggel, hogy a befizetett adó egy részét a szülő(k) számára utalja. Ha a szülőnek nincs Szlovákia területén kiadott személyi száma, a személyi szám mezőben a szülő születési dátumát NNHH/ÉÉÉÉ formátumban kell feltüntetni úgy, hogy a perjel előtt a NNHH jobbra legyen igazítva (az első két mező üresen marad), a perjel után pedig az ÉÉÉÉ.

Az adóalany szülőnek tekinti azt a magánszemélyt, aki december 31-én az adott adóévre, amelyre az adórész utalása történik:

- öregségi nyugdíjas,
- rokkantsági nyugdíjas a nyugdíjkorhatár betöltése után,
- szolgálati nyugdíjas a nyugdíjkorhatár betöltése után,
- rokkantsági szolgálati nyugdíjas a nyugdíjkorhatár betöltése után,

feltéve, hogy ez a személy az adóalany szülője, és az adóalany saját vagy örökbefogadott gyermeke ennek a szülőnek, vagy olyan magánszemély, akinek az adóalany a szülői felügyeletet helyettesítő gondozásba került az illetékes hatóság döntése alapján.

Ha a szülő, akinek az adóalany a befizetett adó részét utalja, olyan személy, akinek az adóalany a szülői felügyeletet helyettesítő gondozásba került az illetékes hatóság döntése alapján, akkor az adóalany a nyilatkozathoz csatolja a hatóság döntésének másolatát. A döntés másolatát az adóalany nem csatolja újra, ha azt már benyújtotta az adóhatóságnak, kivéve, ha a benyújtott okiratban szereplő tények megváltoztak.

A befizetett adó részét, amelyet az adóhatóság a kedvezményezettnek utalt, vagy az OEP-hez (Társadalombiztosítási Alap) továbbított, nem lehet módosítani, ha később kiderül, hogy az adóalany adófizetési kötelezettsége más volt (§ 50 (10) és § 50aa (8) bekezdés). Ha az adóalany adóvisszatérítése keletkezik, a különbözet a kedvezményezettnek utalt összeg és az adóhatóság által módosított adófizetési kötelezettségből számított összeg, valamint a szülőnek utalt összeg és az adóhatóság által módosított adófizetési kötelezettségből számított összeg között csökkenti az adóvisszatérítést. (Ezt a 140. sorban kell feltüntetni a kiegészítő adóbevallásban.)

XIII. SZAKASZ - AZ ADÓALANY KÜLÖNLEGES NYILVÁNTARTÁSAINAK HELYE

Ebben a szakaszban az adózónak a bevallás egyes szakaszaiban az 1., 2. és 3. táblázatban előírt összes adatot be kell írnia, a bevallásban közvetlenül ebben a szakaszban feltüntetett bontásban. Ide tartozik például a más adózóval vagy több adózóval közös vagyontárgy közös tulajdonlása vagy közös jogok alapján szerzett közös jövedelem (a törvény 10. szakaszának (1) bekezdése), az adózók adatainak megadásával, de a közös jövedelmek és kiadások összessége is.

A korlátlan adókötelezettséggel rendelkező adóalany külföldi forrásból származó jövedelmei és kiadásai szintén itt szerepelnek, ugyanakkor a származási ország szerint vannak felsorolva (a Szlovák Statisztikai Hivatal 112/2012 sz. rendelete szerinti országcódot adjuk meg, a Statisztikai Hivatal a honlapján - www.statistics.sk- közzéteszi), valamint a jövedelem típusa (pl. a törvény 5. szakasza (1) bekezdésének a) pontja, 6. szakasza (1) bekezdésének b) pontja vagy 6. szakasza (2) bekezdésének a) pontja), a jövedelem összege és a jövedelmet csökkentő kiadás összege.

Az adóalany, aki korlátlan adókötelezettséggel rendelkezik, valamint az adóalany, aki korlátozott adókötelezettséggel rendelkezik, a XIII. RÉSZBEN az egyes adóköteles jövedelmeket (típus, összege és az adóztatás módja) azonosítja, amelyek a Szlovák Köztársaság területéről származnak, és amelyeket a 146a sorban tüntet fel, a 36. sorban azonosított jövedelmek kivételével.

Megjegyzés:

A törvény kifejezetten nem határozza meg a „külföldi forrásokból származó jövedelmek” fogalmát, annak értelmezésénél analóg módon kell kiindulni a 16. § (1) bekezdésének rendelkezéseiből. Általában a külföldi forrásból származó jövedelemnek minősül az aktív jövedelem esetében külföldi tevékenységből származó jövedelem (pl. külföldön végzett munkaviszonyból származó jövedelem, állandó telephelyen keresztül külföldön végzett tevékenységből származó jövedelem), például a „passzív” jövedelmek esetében a külföldön fekvő ingatlanok elidegenítéséből származó jövedelem, vagy a más ~~szerződő~~ államban belföldi illetőségű kifizetőtől származó kamat vagy jogdíj jellegű jövedelem külföldi forrásból származó jövedelemnek minősül.

Abban az esetben, ha az adózónak más államok területén többféle jövedelme volt, és a strukturált 1-1. sorok nem lennének elegendőek a jövedelmek feltüntetésére, az adózónak lehetőleg a törvény 5. §-a és 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelmeket kell feltüntetnie, mivel ezek az adatok az egészség- és társadalombiztosítás céljaira szolgálnak. A külföldi forrásból származó egyéb jövedelemtípusokat a táblázat alatti részben kell feltüntetni a strukturált táblázatban megjelölt mértékben. Az adózónak minden egyes jövedelemtípusnál fel kell tüntetnie az adott jövedelemhez kapcsolódóan nála felmerült megfelelő kiadásokat is, és az adott jövedelemtípushoz kapcsolódóan felmerült összes kiadásból külön kell elkülönítenie a fizetett kötelező biztosítási díjra vonatkozó kiadást, amellyel az adózó a külföldi forrásból származó jövedelmét csökkentette (ez a törvény 5. §-ának (7) bekezdésében meghatározott kötelező biztosítási díj (a törvény 6. §-ának (1) és (2) bekezdése szerinti jövedelmekre is alkalmazandó törvényi rövidítés)).

Az Szja tv. 19. § (2) bekezdés w) pontja szerinti adókiadásnak minősül az Szja tv. 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti vállalkozási és egyéb önálló tevékenységből származó jövedelemmel rendelkező, legalább 24 hónapja folyamatosan ilyen tevékenységet folytató adózó rekreációs költsége (költsége) is, a Munka törvénykönyve 152a. §-ában meghatározott mértékben, összegben és feltételekkel, csak akkor, ha az adózónak ilyen rekreációs juttatásban még nem részesült függő tevékenység végzéséhez kapcsolódóan.

Ha az adóalany a törvény 19. szakasza (2) bekezdésének w) pontja alapján rekreációra vonatkozó ilyen kiadást (költséget) igényel, akkor a XIII. szakaszban a megfelelő négyzetet kell bejelölnie. Ezen túlmenően meg kell jelölnie a rekreációjával kapcsolatban bizonyíthatóan felmerült kiadások (költségek) összegét, amelyek a Munka Törvénykönyve 152a. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott támogatható kiadások 55 %-ának mértékéig, de legfeljebb 275 EUR összegig a 2025-es adóévben adóügyi költségként érvényesíthetők.

Amennyiben a törvény 2. szakaszának n) pontja szerinti kapcsolt személynek minősülő adóalany az adott adóévben kölcsönös üzleti ügyletet folytatott olyan személlyel, akivel szemben a törvény szerint eltartottként kezelik, e szakaszban is fel kell tüntetnie a kapcsolat jellegét és azon személyek azonosítását, akikkel kapcsolatban áll. A kapcsolt személy azonosítása különösen a természetes személy családi és utónevét, születési számát vagy születési idejét, lakóhelyét és HÉA-számát (ha kiosztották), valamint különösen a jogi személy cégnevét vagy nevét, székhelyét, nyilvántartási számát és HÉA-számát (ha kiosztották) tartalmazza.

Ha az adózó csak a törvény 32. szakaszának (8), (11) és (12) bekezdésében vagy 40. szakaszának (7) bekezdésében meghatározott okokból nyújt be kiegészítő bevallást, akkor a benyújtás konkrét okait is fel kell tüntetni ebben a szakaszban. Például az adózó az szja-törvény 32. § (12) bekezdése alapján kiegészítő bevallást nyújt be, amelyben az egészségbiztosító által a már benyújtott bevallás szerinti adómegállapítási időszakra, azaz a 2025. évre benyújtott adóbevallásból a 2025. évre vonatkozó éves elszámolásból az egészségbiztosítási előlegek éves elszámolásában az egészségbiztosító által kiszámított kötelező közteher-járulék alulfizetését érvényesíti. Meg kell adnia azt a pontos összeget is, amellyel csökkenti azt a jövedelmet, amelyből a biztosítási díj alulfizetése származik.

Ebben a szakaszban a munkavállalói prémiumra jogosult adózó is elvégezheti a számítást, amennyiben teljesíti a 32a. §-ban meghatározott összes feltételt, abban az esetben, ha a vállalkozásból származó jövedelme nem volt, csak adózási költségeket érvényesített, azaz adóvesztéseget mutatott ki. Ha adóvesztéseget mutatott ki, de volt valamilyen jövedelme, például a kereskedelmi vagyona tartozó részesedési jegyekből, amelyek esetében a 43. § (7) bekezdése szerinti eljárást alkalmazta, akkor nem felel meg a 32a. § (1) bekezdés a) pontja ötödik alpontja szerinti munkavállalói prémium érvényesítésének feltételeinek. A munkavállalói prémium számítását a számítási segédlet alapján végezheti el.

A **154. sorban** a bevallás részét képező összes melléklet számát kell feltüntetni, beleértve az 1-4. számú mellékleteket is, még akkor is, ha azok nem kitöltöttek. Ha az adóalany több projektre vonatkozóan igényli a kutatási és fejlesztési költségek (kiadások) levonását, akkor minden egyes projektet külön 1. sz. mellékletben kell feltüntetni, és a mellékletek - projektek - teljes számát a mellékletek számában kell szerepeltetni. Kétoldalas nyomtatás esetén a mellékletek száma a lapok száma.

XIV. SZAKASZ - TÚLFIZETETT ADÓ VISSZATÉRÍTÉSE VAGY ADÓBÓNUSZ KIFIZETÉSE IRÁNTI KÉRELEM

Az e szakasz **III. és IV. SZAKASZÁT**, valamint a 121. és 127. sorokat kitöltő adózónak a törvény 33. § (7) bekezdése szerinti adóbónusz, a törvény 33a. §-a szerinti kamatokra fizetett adóbónusz kifizetése iránti kérelmet kell kitöltenie, amely alapján a törvény szerinti adóbónusz és a törvény 33a. §-a szerinti kamatokra fizetett adóbónusz összege és az adott adóidőszakra számított adó összegének különbözetét az adóügyi ügyintéző utalja át neki. Amennyiben B típusú kiegészítő bevallást nyújtanak be, ebben az esetben a **XIV. SZAKASZBAN** szereplő kérelemben csak a B típusú kiegészítő bevallás 142. és 144. sorának pozitív különbözetét kell kitölteni. Ha a különbözet negatív, a különbözetet vissza kell juttatni az adóhatóságnak.

Ha az adózónak túlfizetett adója keletkezik (136. sor vagy a 140. sor különbözete, ha negatív), amelyet az adótörvénykönyv 79. szakasza alapján vissza is igényel, ezt a részt az előnyomtatásban feltüntetett módon kell kitölteni. Ha az adózó a túlfizetett adó más összegének visszatérítését kéri, a túlfizetett adó más összegének visszatérítésére vonatkozó igényt külön kérelemmel kell benyújtani.

A 260/2012/EU rendeletnek megfelelően az IBAN egy fizetési számlaazonosító, azaz a banki műveletekhez használt bankszámlaszám nemzetközileg szabványosított formája. Ezt 2014. február 1-jétől mind a belföldi, mind a határokon átnyúló banki tranzakciókhoz használni kell.

A túlfizetett adó visszatérítését vagy a törvény szerinti adóbónusz kifizetését, illetve a törvény 33a. szakasza szerinti kamatok után fizetett adóbónuszt külföldön vezetett bankszámlára (határokon átnyúló pénzáttalálás) az IBAN-tól eltérő formátumban igénylő adóalany esetében a XIII. szakaszban fel kell tüntetni a számlaszámot, a SWIFT/BIC-kódot, a bank nevét, a bank vagy az adóalany bankjának fióktelepének városát és országát. Ha az adóalany nem a bankszámla tulajdonosa, a XIII. szakaszban a kedvezményezett bankszámlájának nevét kell feltüntetni.

1. számú MELLÉKLET - A TÖRVÉNY 30c. szakasza szerinti KUTATÁSI ÉS FEJLESZTÉSI KIADÁSOKRÓL ÉS A KUTATÁSI ÉS FEJLESZTÉSI PROJEKTEKRE VONATKOZÓ ADATOKRÓL SZÓLÓ NYILATKOZAT(OK)

Az **1. Melléklet** felső részében az adózónak fel kell tüntetnie a projektek teljes számából a projekt számát (pl. 001/001, 002/003 stb.) és a projekt megkezdésének időpontját. Az **1. oszlopban** minden esetben azt az adómegállapítási időszakot kell feltüntetni, amelyben a kutatás-fejlesztési kiadások (költségek) levonási joga az Art. 30c. §-a alapján keletkezett, a legrégebbi időszaktól a legutóbbi időszakig kitöltve az adatokat. A **2. oszlopban** kell feltüntetni az adózónak az adóévben az egyes projektekkel kapcsolatban felmerült, a törvény 30c. § (1) bekezdése szerinti levonható kiadások (költségek) teljes összegét. A **3. oszlopban** az adózónak az adott adóévben levonható költségek (ráfordítások) vagy azok egy részének levonási jogosultságát kell feltüntetnie.

Ha az adóalany több projektet valósít meg, akkor köteles minden egyes projekthez külön-külön kitölteni a mellékletet (minden projekt = külön melléklet). A 7., 8. és 9. sorokat csak a 30c. szakasz mellékletében kell kitölteni, ahol az 1. számú projekt szerepel.

A **7. sor** tartalmazza a törvény 30c. szakaszának (1) bekezdése szerinti kutatási és fejlesztési kiadások (költségek) levonásának összesített összegét, amelyet az adóévben valamennyi projekt esetében ténylegesen levontak. A 7. sort annak az adózónak is ki kell töltenie, aki a törvény 30c. szakasza szerinti kutatási és fejlesztési kiadásokat (költségeket) csak egy projektre vonja le, és a **6. sorban** szereplő számadattal megegyező összeget kell tartalmaznia. A 7. sorban szereplő összeg nem lehet több, mint az 55. sorban feltüntetett összeg.

A **8. sorban** kell feltüntetni a törvény 30c. szakaszának (2) bekezdése szerinti, az adott adóévben ténylegesen levont levonás összegét. A 8. sorban szereplő összeg a 7. sorban szereplő összeg figyelembevételére után nem lehet több, mint az 55. sorban szereplő összeg.

A **9. sort** csak a törvény 30c. szakaszához tartozó, az 1. számú projektet felsoroló táblázatban kell kitölteni, és a 7. és 8. sorban feltüntetett összegek összegét tartalmazza. A 9. sorban szereplő összeg nem lehet több, mint az 55. sorban szereplő összeg; ugyanakkor a 9. sorban szereplő összeget át kell vinni a bevallás 56. sorába.

Az adózónak a 30c. §-hoz tartozó táblázatban fel kell tüntetnie azokat a célokat is, amelyeket a projekt megvalósítani kíván, és amelyek a projekt befejezése után mérhetőek.

1b. számú MELLÉKLET - A TÖRVÉNY 30e. SZAKASZA SZERINTI BEFEKTETÉSEKKEL KAPCSOLATOS KIADÁSOK (KÖLTSÉGEK) KIMUTATÁSA

Az adózónak az Szja tv. **30e. § mellékletének 1. oszlopában** azt az adómegállapítási időszakot kell feltüntetnie, amelyben az adózó az Szja tv. 30e. §-a szerinti beruházási kiadások (költségek) levonására jogosulttá vált, az adatokat a legkorábbi időszaktól a legkésőbbi időszakig kell kitölteni. A **2. oszlopban** kell feltüntetni a beruházásnak azt az értékét, amely az adott adóévben az Szja tv. 30e. § (5) bekezdése szerint használati vagy üzleti vagyonnak minősül (2022-2027 év). A **3. oszlopban** az adózónak az adott adómegállapítási időszakban felmerült beruházással kapcsolatos kiadás (költség) levonási jogosultságát kell feltüntetnie. Az előző adómegállapítási időszakra igényelt levonás összege csak nyilvántartási célokat szolgál. A **4. oszlopban** az adózónak a levonásnak az érintett adóköteles időszakra ténylegesen levont részét kell feltüntetnie, figyelembe véve adott esetben a törvény 30c. szakasza szerinti kutatási és

fejlesztési kiadások (költségek) levonását. **Az 1-10. sorban** a beruházási kiadások (költségek) levonását kell feltüntetni az alábbiak szerint törvény 30e. §-a szerinti értékcsökkenési leírás időtartama alatt az egyes adómegállapítási időszakokban, de legfeljebb 10 közvetlenül egymást követő adómegállapítási időszakban, a használatba vagy üzleti vagyponba vétel adómegállapítási időszakától kezdődően érvényesíthető. A **11. sorban** kell feltüntetni a 4. oszlop 1-10. sorainak bármelyikében az adott adóévre vonatkozóan levont összeget. Ezt az összeget át kell vinni az 56. sorba. A **12. sorba** a törvény 30e. § (1) bekezdése szerinti 700%-os vagy azt meghaladó befektetések átlagértékének újrabefektetési összegét kell beírni.

1c. SZ. MELLÉKLET – A SPORT TÁMOGATÁSÁRA FORDÍTOTT KIADÁSOK (KÖLTSÉGEK) LEVONÁSA A TÖRVÉNY 30ca. §-A SZERINT

Az **1. oszlopban** mindig fel kell tüntetni azt az adózási időszakot, amelyben az adózónak a törvény 30ca. §-a szerint keletkezett a **sport támogatására fordított kiadások (költségek) levonására vonatkozó jogosultsága**, az adatokat pedig a legrégebbi időszaktól a legújabbig kell megadni.

A **2. oszlopban** fel kell tüntetni a törvény 30ca. § (1) bekezdése szerinti levonási jogosultság teljes összegét, amely az adózónál az adott adózási időszakban keletkezett.

A **3. oszlopban** az adózó feltünteti a levonási jogosultságot vagy annak azt a részét, amelyet az adott adózási időszakban ténylegesen levon.

A **6. sor** tartalmazza a törvény 30ca. § (1) bekezdése szerinti kutatás-fejlesztési kiadások (költségek) levonásainak összesített összegét, amelyet az adózó az adott adózási időszakban ténylegesen levon. A **7. sorban** szereplő összeg nem lehet nagyobb, mint az **55. sorban** feltüntetett összeg.

A **7. sorban** fel kell tüntetni a törvény 30ca. § (2) bekezdése szerinti levonás összegét, amelyet az adózó az adott adózási időszakban ténylegesen levon. A **7. sorban** szereplő összeg, a figyelembe vett érték után, nem lehet nagyobb, mint az **55. sorban** feltüntetett összeg.

A **8. sor** tartalmazza a 6. és 7. sorban feltüntetett összegek összegét. A 8. sorban szereplő összeg nem lehet nagyobb, mint az 55. sorban feltüntetett összeg, és egyúttal a 8. sorban feltüntetett összeg átvezetésre kerül a bevallás 56. sorába.

Figyelem!

Az **1c. számú mellékletet** a **2025-ös adóévre vonatkozó adóbevallásban nem kell kitölteni.** A törvény 52zzg. §-a szerint a 30ca. § rendelkezése először a legkorábban 2026. január 1-jén kezdődő adózási időszakra alkalmazható. A melléklet kitöltésére csak akkor kerül sor, ha az adózó halála után a 2026-os adóévre kell adóbevallást benyújtani, és a bevallás benyújtásának határideje 2026 végéig esik, valamint az örökös a 2025-ös adóévre érvényes nyomtatványon nyújtja be az adóbevallást.

2. számú MELLÉKLET - A törvény 51e. szakasza szerinti különleges adóalap részét képező nyereségrészesedések (osztalékok) és egyéb jövedelmek

A 2. mellékletet minden olyan adóalanynak ki kell töltenie, aki nyereségrészesedést (osztalékot) és az 51e. §-ban és a törvényben említett egyéb jövedelmet szerez, amely külföldi forrásból származik.

A **01-től 06-ig terjedő sorokban** az említett bevételek szerepelnek abban az esetben, ha azok a jogi személyektől származnak, amelyek adóalanyai az államnak, amellyel Szlovákia kettős adóztatás elkerüléséről szóló megállapodást kötött, valamint olyan jogi személyektől, amelyek adóalanyai az

államnak, amellyel Szlovákia nem kötött kettős adóztatás elkerüléséről szóló megállapodást, de nem minősülnek együttműködést nem tanúsító államnak a 2. § x) bekezdése szerint.

A 07. sorban az adózó a törvény 51ea. §-a szerinti külön adóalapot tünteti fel, amelyet a melléklet 6. sorának 1. és 2. oszlopában szereplő összegek különbségeként számít ki.

A 8. és 9. sorban, ha az adózó ugyanarra a jövedelemre (osztalékokra) két adókulcsot alkalmaz egyszerre, a 8. sorban csak egy adókulcsot tüntet fel, az adót pedig kézzel újraszámítja, és a **9. sorban** feltünteti a helyes összeget. Az ilyen újraszámításról az adózó a XIII. részben – Az adózó külön feljegyzéseinek helyén ad tájékoztatást.

A 10–17. sorban azok az adózók tüntetik fel adataikat, akiknek ilyen jövedelmei olyan jogi személytől származnak, amely olyan államban rendelkezik székhellyel, amellyel Szlovákia kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményt kötött. Ezek az adózók az adott egyezményben meghatározott kettős adóztatás elkerülésének módszerét alkalmazzák.

A 18. sorba ezután az adóalany a törvény 51e. szakasza szerinti különadó-alapra vonatkozó, a kizárás és a jóváírás után keletkező adót írja be.

A 19–27. sort annak az adóalanynak kell kitöltenie, akinek az ilyen jövedelme a törvény 2. szakaszának x) pontja szerint nem együttműködő államban illetőséggel rendelkező jogi személytől származik.

A 28. sorba az adóalany ezután beírja a törvény 51e. szakasza szerinti különadó-alapra jutó adót, amely átkerül a **116. sorba**, amely a törvény 4. szakasza szerinti adóalapra és a törvény 7. szakasza szerinti különadó-alapra, valamint a törvény 51e. szakasza szerinti különadó-alapra számított adók összegét mutatja, valamint a törvény 51ea. szakasza szerinti különadó-alapra számított adók összegét mutatja.

3. SZ. MELLÉKLET – AZ ÁLLAMKÖTVÉNYEKBŐL ÉS ÁLLAMI KINCSTÁRI UTALVÁNYOKBÓL SZÁRMAZÓ HOZAMOK (BEVÉTELEK), AMELYEK A TÖRVÉNY 51ea. §-A SZERINTI KÜLÖN ADÓALAP RÉSZÉT KÉPEZIK

A 3. számú mellékletet az az adózó tölti ki, aki államkötvényekből, állami kincstári utalványokból, valamint az Európai Unió más tagállama vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam által kibocsátott kötvényekből és kincstári utalványokból származó hozamokat (jövedelmeket) kap, amelyek a törvény 51ea. §-a szerinti külön adóalap részét képezik. A törvény 51ea. §-a szerinti külön adóalapba nem tartoznak bele a törvény 43. § (3) bekezdés i) és v) pontja szerint kifizetett hozamok (jövedelmek), amelyekből az adót forrásnál vonják le.

Az 1. és 2. sorban az adózó feltünteti az állami kincstári utalványokból és az Európai Unió más tagállamai vagy az EGT-tagállamok által kibocsátott kötvényekből és kincstári utalványokból származó jövedelmeket (hozamokat), a törvény 43. § (3) bekezdés i) és v) pontja szerint kifizetett jövedelmek (hozamok) kivételével.

A 3. sorban feltüntetendő a törvény 51ea. §-a szerinti külön adóalap (az 1. és 2. sor összege).
A 4. sorban a 2025. évre érvényes 16%-os adókulcs szerepel, az 5. sorban pedig a külön adóalapról kiszámított adó összege a 4. sorban megadott kulcs alapján.

A **6–13. sorokban** azok az adózók tüntetik fel adataikat, akiknek ezen jövedelmei olyan jogi személytől származnak, amelynek székhelye olyan államban van, amellyel Szlovákia a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményt kötött, és alkalmazzák az egyezményben meghatározott kettős adóztatás elkerülésének módszerét.

A **14. sorban** az adózó feltünteti a törvény 51ea. §-a szerinti külön adóalapból számított végső adót, amelyet ezt követően átvezet a 116. sorba, ahol a törvény 4. §-a, 7. §-a, 51e. §-a és 51ea. §-a szerinti adóalapokból számított adók összege kerül feltüntetésre.

4. SZ. MELLÉKLET – ADATOK A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS ÉS AZ EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÁS CÉLJÁRA

Ezt a mellékletet minden adózó kitölti, aki személyi asszisztenciából származó jövedelmet ér el a 447/2008. sz. törvény 20. §-ának megfelelően megkötött szerződés alapján, valamint minden olyan adózó, aki munkaviszonyból, vállalkozásból vagy más önálló tevékenységből származó jövedelmet ér el, és adóalap-csökkentő tételként érvényesíti a kötelezően fizetett társadalom- és egészségbiztosítási járulékokat.

A személyi asszisztenciát nehéz egészségi állapotú személy számára végző adózó a törvény 461/2003. sz. (a társadalombiztosításról) és a törvény 10b. §-a (az egészségbiztosításról) szerint nem minősül önálló vállalkozónak.

Ezért az ő jövedelméből nem fizet társadalom- és egészségbiztosítási járulékokat, és az **1–7. sorokban** külön feltünteti ezen célokra a jövedelmeket, kiadásokat és az adóalapot vagy adóvesztéséget.

Ha a személyi asszisztens kettős könyvelést vezet, az 1. sorban feltünteti a személyi asszisztensi tevékenységből származó elszámolt bevételeket és költségeket.

A **8. sorban** át kell vezetni az adóbevallás 37. sorában szereplő összes kötelező járulék és hozzájárulás összegét [a törvény 5. § (8) bekezdése szerint], amelyet a munkavállalónak kötelező fizetnie, illetve a külföldi biztosítási hozzájárulásokat azon munkavállalók esetében, akikre azonos típusú külföldi kötelező biztosítás vonatkozik (5. § (8)). A 9. és 10. sorban a 8. sorban szereplő összes kötelező járulék felosztásra kerül társadalombiztosítási (nyugdíj-) járulékra és egészségbiztosítási járulékra. Amennyiben a külföldi kötelező biztosításról kiadott igazolásból nem lehetséges a járulékok ilyen bontása, akkor csak a 8. sort kell kitölteni, amelyben az adóbevallás 37. sorában szereplő összes kötelező járulék összege kerül feltüntetésre [azaz a törvény 5. § (8) szerinti összes kötelező járulék].

A **11. sorban** az adózó feltünteti a 6. § (1) és (2) szerinti jövedelmekből igazoltan befizetett társadalombiztosítási járulék azon részét, amelyet az adott adózási időszakban (2025-ben) befizetett, és amellyel az adóalapját csökkentette. Ide tartoznak a 12 naptári hónapra (2025. január–december) befizetett járulékok, valamint a korábbi időszakokra vonatkozó pótlólagos befizetések. A teljes járulékalap tartalmazza a 2024. decemberére vonatkozó járulékot is, ha azt 2025 januárjában fizették be. Az így megállapított, igazoltan befizetett társadalombiztosítási járulékból az adózó külön feltünteti az önkéntes társadalombiztosítási járulékot, amelyet a **12. sorban** kell megadni.

Figyelem: A 2025 decemberére vonatkozó, 2026 januárjában befizetett járulék nem számítható bele az összesített járulékalapba.

A 11. és 12. sor nem tartalmazza a külföldön kötelezően vagy önkéntesen befizetett társadalombiztosítási járulékokat.

A 13. sorban az adózó feltünteti a 6. § (1) és (2) szerinti jövedelmekből igazoltan befizetett egészségbiztosítási járulék azon részét, amelyet az adott adózási időszakban befizetett, és amellyel az adóalapját csökkentette.

Ide tartoznak a 12 naptári hónapra (2025. január–december) befizetett egészségbiztosítási előlegek, valamint a korábbi időszakokra vonatkozó pótlólagos befizetések. A teljes összeg tartalmazza a 2024. decemberére vonatkozó előleget is, ha azt 2025 januárjában fizették be.

Figyelem: A 2025 decemberére vagy korábbi időszakokra vonatkozó, 2026 januárjában befizetett előlegek és pótlólagos befizetések nem tartoznak bele az összesített járulékalapba. A 13. sor nem tartalmazza a külföldön kötelezően befizetett egészségbiztosítási járulékokat. Ha az adózó kettős könyvvitelt vezet, akkor a ténylegesen elszámolt összegeket veszi figyelembe (előlegek, pótlólagos befizetések stb.), vagyis azokat az összegeket, amelyeket költségként könyvelt el.

A 14. sorban az adózó kizárólag a 6. § (1) és (2) szerinti jövedelmekből származó, 2025. január és december között igazoltan befizetett egészségbiztosítási előlegeket tünteti fel, amelyekkel az adott évben az adóalapot csökkentette.

Nem tartoznak ide a korábbi évek elszámolásaiból származó pótlólagos befizetések és a külföldi biztosítási díjak.

A 2024 decemberére vonatkozó, 2025 januárjában befizetett előleg beleszámít ebbe a sorba.

Figyelem: A 2025 decemberére vonatkozó, 2026 januárjában befizetett előleg nem tartozik bele ebbe a sorba.

Ha az adózó kettős könyvvitelt vezet, akkor a ténylegesen elszámolt előlegeket tünteti fel, azaz azokat az egészségbiztosítási előlegeket, amelyeket a költségek között számolt el.

A 15. sorban az a kettős könyvvitelt vezető adózó tünteti fel az adatokat, aki nem tölti ki az 1–3. és 5–9. sorokat az 1. táblázatban, és akinek jövedelmei a törvény 6. § (1) és (2) szerint vállalkozásból vagy más önálló tevékenységből származnak.

Ezek az adatok elengedhetetlenek a kötelező társadalombiztosítási kötelezettség megállapításához.

Segítség a magánszemély 2025. évi adóbevallásának kitöltéséhez az adóalap nem adóköteles részeinek és a törvény szerinti adóbónusznak az alkalmazásához

(A számadatokat euróban kell megadni, két tizedesjegy pontossággal).

Alapvető adatok 2025-re vonatkozóan

Az adó mértéke a törvény 15. §-a szerint a következő:

1. a [4. § \(1\) bekezdésének a\) pontja](#) szerint megállapított adóalapra

1a. az adóalap azon részének 19 %-a, amely nem haladja meg az alkalmazandó létminimum összegének 176,8-szorosát, azaz legfeljebb 48 441,43 EUR összegig,

- 1b. az adóalap azon részének 25 %-a, amely meghaladja az alkalmazandó létminimum 176,8-szorosát, azaz a 48 441,43 EUR-t meghaladó összeget,
2. a [4. § \(1\) bekezdés b\) pontja](#) szerint megállapított adóalap 15 %-a, csökkentve a [6. § \(1\) és \(2\)](#) bekezdése szerinti, az adóidőszakban 100 000 eurót meg nem haladó jövedelemmel (bevétellel) rendelkező adóalany adóveszteségével,
3. a [4. § \(1\) bekezdés b\) pontja](#) szerint megállapított adóalapra, csökkentve a 100 000 EUR összeget meghaladó adóveszteséggel azon adóalany esetében, aki a [6. § \(1\) és \(2\)](#) bekezdés szerinti jövedelemmel (bevétel) rendelkezik az adóköteles időszakban.
- 3a. az adóalap azon részének 19 %-a, amely nem haladja meg az alkalmazandó létminimum összegének 176,8-szorosát, beleértve, azaz legfeljebb 48 441,43 EUR összegig.
- 3b. az adóalap azon részének 25 %-a, amely meghaladja az alkalmazandó létminimum 176,8-szorosát, azaz legfeljebb 48 441,43 EUR összegig.
4. a [7. szakasz](#) szerint megállapított különleges adóalap 19 %-a,
5. az [51e. szakasz \(3\) bekezdésének a\) pontja](#) alapján megállapított különadó-alap 7 %-a,
6. az [51e. § \(3\) bekezdés b\) pontja](#) alapján megállapított különadó-alap 35 %-a
7. a külön adóalap 16%-a, amelyet a törvény [51e. § \(2\) bekezdése](#) alapján állapítottak meg.

Adóbónusz a törvény szerint

Figyelem: 2025. január 1-jétől az adózó csak 18 éves korig érvényesítheti az eltartott gyermek után járó adókedvezményt (utoljára abban a hónapban, amikor az eltartott gyermek betölti a 18. életévét). **Az adózó akkor jogosult az eltartott gyermek utáni adókedvezményre, ha az adott adózási időszakban a Szlovák Köztársaság területéről származó adóköteles jövedelmeinek összege eléri legalább az összes jövedelmének 90%-át.**

1. **A 15 éves korig bezárólag** (utoljára abban a naptári hónapban, amikor az eltartott gyermek betölti a 15. életévét) **eltartott gyermek után járó adókedvezmény összege havi 100 euró.**
2. **A 15. életévét betöltött, de a 18. életévét még be nem töltött gyermek** esetében (utoljára abban a naptári hónapban, amikor az eltartott gyermek betölti a 18. életévét) **az adókedvezmény összege havi 50 euró.**

Az adóalany a fenti adóbónusz összegeket az adóalap meghatározott százalékanak erejéig alkalmazza az eltartott gyermekek számától függően.

Az eltartott gyermekek száma*	Az adóalap százalékos korlátozása (részleges adóalap)
1	29 %
2	36 %
3	43 %
4	50 %
5	57 %

6 és több	64 %
-----------	------

* az eltartott gyermekek száma, amelyek után adóbónuszra való jogosultság keletkezik

Példa:

A 10, 14 és 17 éves eltartott gyermekek a szülők válása után 2023-tól mindkét szülő közös gondozásába kerültek.

A gyermekek anyja 2023-ban újra férjhez ment, ezért a törvény szerinti adókedvezmény igénybevételének feltételeit 2025-ben három személy teljesíti – az anya, az apa és az anya férje.

- az anya a B típusú adóbevallásában (38. r. + 45. r.) 6 000 euró (részleges) adóalapot jelentett be;
- az apa a 2025-es adóévre vonatkozó B típusú adóbevallásában 6 000 € (részleges) jövedelemadó-alapot vallott be a törvény 6. szakaszának (1) bekezdése szerint;
- az anya férje a munkáltatójától éves bevallást kért, amelyben a munkáltató a törvény 5. szakasza szerinti (részleges) jövedelemadó-alapját 1 200 €-ban számította ki.

A törvény szerinti adóbónuszt az édesanya érvényesíti, aki az adóbevallásában a törvény 33. § (8) bekezdése szerint jár el. Az adóbevallásban az anya a (részleges) adóalapot a bónuszra jogosult másik személy (részleges) adóalapjának egy részével növeli, ebben az esetben előnyösebb, ha az anya (részleges) adóalapját megemelik a gyermek apjának (részleges) adóalapjának egy részével.

Az (részleges) adóalap kiszámításánál nem az a meghatározó, hogy a másik jogosult személy mely hónapokban szerzett jövedelmet, ezért az arányos rész az adózási időszak (részleges) adóalapjának egytizenketted része és azon hónapok számának szorzataként kerül kiszámításra, amelyek elején teljesültek a törvény szerinti adókedvezmény érvényesítésének feltételei.

Az év folyamán megváltozott az eltartott gyermekek száma, mivel a 17 éves gyermek 2025. október 10-én betöltötte a 18. életévét. Az anya az adókedvezmény kiszámításakor a törvény 33. § (10) bekezdésében meghatározott eljárást alkalmazza.

Az anya a B típusú adóbevallásban, a III. Szakaszban bejelöli a „Alkalmazom a törvény 33. § (8) bekezdése szerinti eljárást” négyzetet, a 34. sorban kitölti a gyermek apjának vezetéknévét, keresztnévét és születési számát, és a január-november hónapokra vonatkozó mezőket megjelöli kereszttel. Mivel a gyermek apja adóbevallást nyújtott be, a 34. sorban bejelöli a „Nyilatkozom, hogy a 34. sorban szereplő másik jogosult személy a Szlovák Köztársaság területén adóbevallást nyújtott be” négyzetet. A 34a. sorban feltünteti az apa teljes (részleges) adóalapját, 6 000 eurót. Az adójóváírás kiszámításához a törvény szerint megnövelt adóalapot, azaz 12 000 eurót, a **116a. sorban** kell feltüntetni.

A 2025. évre vonatkozó adókedvezmény összege = **2 900** euró
 2 gyermek x 100 x 12 hónap = 2 400 euró
 1 gyermek x 50 x 10 hónap = 500 euró

2025. január–október hónapjai:

2 gyermek \times 10 hónap \times az eltartott gyermek után járó adókedvezmény összege 15 éves korig (100 €)

- 1 gyermek \times 10 hónap \times az eltartott gyermek után járó adókedvezmény összege 15 és 18 év között (50 €)
= 2 500 € $[(1 \times 5 \times 100 \text{ €}) + (1 \times 5 \times 50 \text{ €})]$, legfeljebb az adóalap (részadóalap) 43%-áig a jövedelemadó-törvény 5. §-a alapján ($6\,000 \text{ €} \times 0,43 = 2\,580 \text{ €}$), és figyelembe véve azon naptári hónapok számát, amelyek elején teljesültek a jogosultsági feltételek ($2\,580 \text{ €} / 12 \text{ hónap} = 215 \text{ €}$; $215 \text{ €} \times 10 \text{ hónap} = 2\,150 \text{ €}$).

Az adókedvezmény összege 2025. január–október hónapokra: 2 150 €.

2025.	november	és	december	hónapjai:
2 gyermek \times 2 hónap \times az eltartott gyermek után járó adókedvezmény összege 15 éves korig (100 €)				
= 400 € ($2 \times 2 \times 100 \text{ €}$), legfeljebb az adóalap (részadóalap) 36%-áig a jövedelemadó-törvény 5. §-a				
alján, azaz legfeljebb 360 € ($6\,000 \text{ €} \times 0,36 = 2\,160 \text{ €}$), és figyelembe véve azon naptári hónapok				
számát, amelyek elején teljesültek a jogosultsági feltételek ($2\,160 \text{ €} / 12 \text{ hónap} = 180 \text{ €}$; $180 \text{ €} \times 2 \text{ hónap}$				
= 360 €).				

Az adókedvezmény összege 2025. novemberre és decemberre: 360 €.

A 2025. évre vonatkozó teljes adókedvezmény, ha az anya nem alkalmazza a törvény 33. § (8) bekezdése szerinti eljárást, 2 510 € ($2\,150 \text{ €} + 360 \text{ €}$).

- Az adókedvezmény kiszámításának menete, **ha az anya alkalmazza a 33. § (8) bekezdése szerinti eljárást**, vagyis adóalapját megnöveli a másik jogosult személy – az apa – adóalapjával:
A megnövelt adóalap összege: $12\,000 \text{ €}$ ($6\,000 \text{ €} + 6\,000 \text{ €}$)

2025. január–október hónapok:

2 gyermek \times 10 hónap \times az eltartott gyermek után járó adókedvezmény 15 éves korig (100 €) + 1 gyermek \times 10 hónap \times az eltartott gyermek után járó adókedvezmény 15–18 éves korig (50 €)

= 2 500 € $[(2 \times 10 \times 100 \text{ €}) + (1 \times 10 \times 50 \text{ €})]$, legfeljebb a megnövelt adóalap 43%-áig a jövedelemadó-törvény 5. §-a szerint, azaz legfeljebb 5 160 € ($12\,000 \text{ €} \times 0,43 = 5\,160 \text{ €}$), és figyelembe véve azon naptári hónapok számát, amelyek elején teljesültek a jogosultsági feltételek ($5\,160 \text{ €} / 12 \text{ hónap} = 430 \text{ €}$; $430 \text{ €} \times 10 \text{ hónap} = 4\,300 \text{ €}$).

Az adókedvezmény összege 2025. január–októberre: 2 500 €.

2025. november és december hónapok:

2 gyermek \times 2 hónap \times az eltartott gyermek után járó adókedvezmény 15 éves korig (100 €) = 400 € ($2 \times 2 \times 100 \text{ €}$), legfeljebb a megnövelt adóalap 36%-áig a jövedelemadó-törvény 5. §-a szerint, azaz legfeljebb 720 € ($12\,000 \text{ €} \times 0,36 = 4\,320 \text{ €}$), és figyelembe véve azon naptári hónapok számát, amelyek elején teljesültek a jogosultsági feltételek ($4\,320 \text{ €} / 12 \text{ hónap} = 360 \text{ €}$; $360 \text{ €} \times 2 \text{ hónap} = 720 \text{ €}$).

Az adókedvezmény összege 2025. november–decemberre: 400 €.

Ha az anya a 33. § 8. bekezdés szerinti eljárást alkalmazza, azaz a saját adóalapját megnöveli a másik jogosult – az apa – adóalapjával, akkor a 2025. évi adókedvezmény teljes összege: **2 900 €** (2 500 € + 400 €).

A B típusú adóbevallásban a 117. sorban a törvény szerinti **2 900 €** adókedvezményt kell feltüntetni.

Példa 2:

Az adóalany 2025-ben 29 900 € adóköteles jövedelmet ért el munkaviszonyból.

Két gyermeke van, akikre az adóalap-kedvezményt a törvény szerint igénybe veszi:

- az egyik gyermek 15 év alatti, az egész év során,
- a másik gyermek, aki szeptemberben töltötte be a 18. életévét, kilenc hónapig.

Számítási részletek:

- 9 hónap: $100 \text{ €} + 50 \text{ €} = 150 \text{ €} / \text{hónap}$
- 3 hónap: 100 €

Az általános munkáltatói kifizetés 2025-ben az adóalap-kedvezményre: 1 312,88 €.

A munkáltató 2025 folyamán 1 312,88 € összegű adókedvezményt (adójóváírást) ismert el és fizetett ki számára a törvény szerint.

Az adóalap (a § 5 szerinti jövedelemadó részleges adóalapja, mivel az adózó nem mutatott ki a § 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti részleges adóalapot) a 2025-ös adóévben 25 893,40 €, ami több, mint 25 740 €, ezért alkalmazandó a § 33. § (11) bekezdés előírása, azaz a törvény szerinti adókedvezmény összege a következőképpen csökken:

$$(25893,40 - 25740) / 10 = 153,40 / 10 = 15,34 \text{ €}$$

A törvény szerinti adókedvezmény összege a 15 év alatti, egész évben eltartott gyermek után:

$$1200 \text{ €} - 15,34 \text{ €} = 1184,66 \text{ €}.$$

Ha az adózó a gyermeket csak az év részében tartja el, a 15,34 €-t az érintett hónapokra kell arányosítani. Ebben az esetben 9 hónapról van szó:

$$15,34 \text{ €} / 12 = 1,28 \text{ €}; 1,28 \text{ €} \times 9 = 11,52 \text{ €}$$

A 9 hónapig eltartott gyermek után a törvény szerinti adókedvezmény összege:

$$450 \text{ €} - 11,52 \text{ €} = 438,48 \text{ €}$$

Az adózó összesen 1 623,14 € adókedvezményre jogosult (1 184,66 € + 438,48 €), amit a B típusú adóbevallás 117. sorában tüntet fel. A munkáltató által elismert és kifizetett 1 312,88 € adókedvezményt a 119. sorban kell feltüntetni.

Az adóalap adóalanyonkénti nem adóköteles részének kiszámítása a törvény 11. § (2) bekezdése szerint (euróban)

A törvény 35. szakasza (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában az adóalap adómentes részének 1/12-ét az adóalapból a következőképpen számították ki: $5\,753,79 : 12 = 479,48$

pont	Ha az adóalany adóalapja	Az adóalap nem adóköteles része adóalanyonként
a)	- 25 426,27 vagy annál kevesebb	5 753,79
b)	- nagyobb, mint 25 426,27	12 110,36 - (adóalap: 4)

3. példa:

Adóalap = 15 000,00

Az adóalap nem adóztatható része = 5 753,79

4. példa:

Adóalap = 28 000,00

Az adóalap nem adóztatható része = $12\,110,36 - (28\,000,00 : 4) = 12\,110,36 - 7\,000,00 = 5\,110,36$

5. példa:

Adóalap = 48 441,43

Az adóalap nem adóztatható része = $12\,110,36 - (48\,441,43 : 4) = 12\,110,36 - 12\,110,36 = 0$

Az adóalap nem adóköteles részének kiszámítása a házastársra

a törvény 11. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében (euróban)

Ha az adóalany adóalapja	A feleség saját jövedelme	Az adóalap nem adóköteles része a feleségre
48 441,43 vagy annál kevesebb	0	5 260,61
	kevesebb mint 5 260,61	5260,61 - a feleség saját jövedelme
	5260,61 és több	0,00

6. példa

Egy olyan adóalany adóalapja, aki az adóalap adómentes részét a felesége után igényli = 40 000,00

A feleség a saját kétéves gyermekét gondozza a 2025-es év egészére.

1. A feleség saját jövedelme, csökkentve a kötelező biztosítási díjakkal és a befizetett járulékokkal = 0,00

A feleség adóalapjának nem adóköteles része = **5 260,61**

2. A feleség saját jövedelme, csökkentve a kötelező biztosítási díjakkal és a befizetett járulékokkal = **1 500,00**

A feleség adóalapjának nem adóköteles része = **5 260,61 - 1 500,00 = 3 760,61**

3. A feleség saját jövedelme, csökkentve a kötelező biztosítási díjakkal és a befizetett járulékokkal = **5 300,00**

Az adóalap nem adóköteles része a feleségre = 0,00

7. példa:

Egy olyan adóalany adóalapja, aki az adóalap nem adóköteles részét a felesége után igényli = 40 000,00

A feleség 2025. augusztus 15-én gyermeket szült, azaz az adóalap ezen adómentes részének igénybevételéhez szükséges feltételek 2025. szeptember-december hónapokban teljesültek (a törvény 11. § (4) és (5) bekezdése).

1. A feleség saját jövedelme, csökkentve a kötelező biztosítási díjakkal és a befizetett járulékokkal = 0,00

A feleség adóalapjának nem adóköteles része = **5 260,61 : 12 = 438,38 (az adóalap nem adóköteles részének havi arányos összege) x 4 (azon hónapok száma, amelyek során a feleség megfelel az adóalap nem adóköteles részének alkalmazási feltételeinek) = 1 753,52**

2. A feleség saját jövedelme, csökkentve a kötelező biztosítási díjakkal és a befizetett járulékokkal = **1 500,00**

A feleség adóalapjának nem adóköteles része = 5 260,61 – 1 500,00 = 3 760,61 : 12 = 313,38 x 4 = 1 253,52

3. A feleség saját jövedelme, csökkentve a kötelező biztosítási díjakkal és a befizetett járulékokkal = **5 260,61**

A feleség adóalapjának nem adóköteles része = 0,00

a törvény 11. cikke (3) bekezdésének b) pontja alapján (euróban)

Ha az adóalany adóalapja	A feleség saját jövedelme	Az adóalap nem adóköteles része a feleségre
magasabb, mint 48 441,43	nem részesült	17 370,97 – (az adóalany adóalapja: 4)
	részesült	17 370,97 – (az adóalany adóalapja: 4) – a feleség saját jövedelme

8. példa:

Egy olyan adóalany adóalapja, aki az adóalap adómentes részét a felesége után igényli = **50 000**

A feleség a 2025-es év egészére álláskeresőként van nyilvántartva.

1. A feleség saját jövedelme, csökkentve a kötelező biztosítási díjakkal és a befizetett járulékokkal = 0,00
A feleség adóalapjának nem adóköteles része = $17\,370,97 - (50\,000 : 4) = 17\,370,97 - 12\,500,00 = 4\,870,97$
2. A feleség saját jövedelme, csökkentve a kötelező biztosítási díjakkal és a befizetett járulékokkal = 1 500,00
A feleség adóalapjának nem adóköteles része = $17\,370,97 - 12\,500,00 - 1\,500,00 = 3\,370,97$
3. A feleség saját jövedelme, csökkentve a kötelező biztosítási díjakkal és a befizetett járulékokkal = 5 300,00
A feleség adóalapjának nem adóköteles része = 0,00

9. példa:

Egy olyan adóalany adóalapja, aki a felesége után az adóalap adómentes részét igényli = 50 000

A feleség 2025. május 1-jétől álláskeresőként van nyilvántartva.

1. A feleség saját jövedelme, csökkentve a kötelező biztosítási díjakkal és a befizetett járulékokkal = 0,00
A feleség adóalapjának nem adóköteles része = $17\,370,97 - 12\,500,00 = 4\,870,97 : 12 = 405,91 \times 8 = 3\,247,28$
2. A feleség saját jövedelme, csökkentve a kötelező biztosítási díjakkal és a befizetett járulékokkal = 1 500,00
A feleség adóalapjának nem adóköteles része = $17\,370,97 - 12\,500,00 - 1\,500,00 = 3\,370,97 : 12 = 280,91 \times 8 = 2\,247,28$

Megjegyzés!!!

Ha a házastársak pl. 2025. április 3-án kötöttek házasságot és gyermekük 2025. szeptember 10-én született, akkor az adóalany adóalapjának nem adóköteles része a házastárs esetében csak október hónaptól felel meg az Szja tv. 11. § (3) bekezdése szerint számított nem adóköteles rész arányos összegének, ha nemcsak a házassági, hanem az Szja tv. 11. § (4) bekezdés a) pontjában foglalt egyéb feltételek is teljesülnek, azaz ebben az esetben, hogy eltartott kiskorú gyermekről gondoskodik. Ugyanez lenne figyelembe véve, ha a gyermek megszületik nekik 3. április 2025, de a házasságkötés 2025. szeptember 10-én lenne.

Az utasítás kiegészíti a bevallás egyes sorainak előzetes kinyomtatását, és nem helyettesíti a jogszabály ismeretét.

Az utasítás a bevallási nyomtatvány kitöltéséhez kíván útmutatásul szolgálni, és felhívja a figyelmet az adókötelezettség, a fizetendő adó vagy az adótúlfizetés összegének, a törvény szerinti adóbónusznak, a törvény 33a. §-a alapján fizetett kamatok után járó adóbónusznak és a munkavállalói pótléknak a helyes kiszámítása során betartandó főbb elvekre.

